KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI

Bruselj, 6.7.2007
COM(2007) 387 konč.

Predlog

SKLEP SVETA

o podpisu Konvencije med Evropsko skupnostjo in Republiko Islandijo, Kraljevino Norveško, Švicarsko konfederacijo ter Kraljevino Dansko o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah

(predložila Komisija)

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. Politični in pravni okvir

Države članice Evropskih skupnosti so 16. septembra 1988 z Republiko Islandijo, Kraljevino Norveško in Švicarsko konfederacijo podpisale Lugansko konvencijo o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah. Ta konvencija, v nadaljnjem besedilu „Luganska konvencija“, je razširila uporabo pravil Bruseljske konvencije iz leta 1968 na istem področju, ki so jo sklenile države članice ES, na nekatere države članice Evropskega združenja za prosto trgovino.

Pogajanja o reviziji Bruseljske konvencije iz leta 1968 in Luganske konvencije iz leta 1988 so potekala med letoma 1998–1999 v okviru *ad hoc* delovne skupine, v kateri so sodelovale tudi Švica, Norveška in Islandija. Ta pogajanja so privedla do sprejetja besedila osnutka konvencije, ki ga je pripravila delovna skupina. To besedilo je Svet potrdil 27. in 28. maja 1999 (JUSTCIV 60 z dne 30. aprila 1999).

S 1. majem 1999, ko je začela veljati Amsterdamska pogodba, so zadeve, ki jih zajema Bruseljska konvencija iz leta 1968, postale predmet politike Skupnosti v skladu s členom 61(c) in členom 65 Pogodbe ES. Kot rezultat tega je bila Bruseljska konvencija iz leta 1968 preoblikovana v uredbo, zlasti v Uredbo (ES) št. 44/2001 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah. Ob tem so bila pravila Bruseljske konvencije posodobljena, sistem priznavanja in izvršitve pa je postal hitrejši in učinkovitejši.

Glede na vzporednost „bruseljske“ (ES) in „luganske“ ureditve pristojnosti, priznavanja in izvrševanja sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah je treba Lugansko konvencijo iz leta 1988 prilagoditi, da bo odražala razvoj „bruseljske“ ureditve. Zlasti je pomembno prilagoditi sistem priznavanja in izvršitev sodnih odločb, da se doseže enaka raven pretoka sodnih odločb z zadevnimi državami Efte.

Komisija je 22. marca 2002 predložila priporočilo za Sklep Sveta o pooblastilu Komisiji, da začne pogajanja za sprejetje Konvencije med Skupnostjo in Dansko na podlagi Protokola o njenem stališču na eni strani ter Islandijo, Norveško, Švico in Poljsko na drugi strani o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah, ki bo nadomestila Lugansko konvencijo z dne 16. septembra 1988 (SEC(2002) 298 konč.).

Svet je na svoji seji 14. in 15. oktobra 2002 sprejel pogajalske smernice, ki Komisiji dajejo pooblastila, da začne pogajanja o Novi luganski konvenciji.

Svet je na svoji seji 27. in 28. februarja 2003 odločil, da Sodišče Evropskih skupnosti prosi za mnenje o vprašanju, ali je sklenitev Nove luganske konvencije izključna pristojnost Skupnosti ali pa zadeva pristojnost, ki se deli med Skupnost in države članice. V svojem mnenju 1/03 z dne 7. februarja 2006 je Sodišče Evropskih skupnosti odločilo, da je sklenitev Nove luganske konvencije izključna pristojnost Skupnosti.

Ob upoštevanju mnenja Sodišča so se pogajanja nadaljevala in se zaključila 28. marca 2007 v Bruslju.

Danska v skladu s členoma 1 in 2 Protokola o stališču Danske, ki je priložen Pogodbi o Evropski Uniji in Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti, ne sodeluje v Naslovu IV

Pogodbe. Posledično instrumenti Skupnosti, sprejeti med drugim na področju pravosodnega sodelovanja in civilnih zadev za Dansko niso zavezujoči ali se zanjo ne uporabljajo. Zato Danska v tem okviru sodeluje kot pogodbenica Nove luganske konvencije in ne kot država članica Evropske skupnosti. Med državami članicami ES in Kraljevino Dansko se bodo določbe Uredbe (ES) št. 44/2001 uporabljale od 1. julija 2007 v skladu s Sporazumom med Evropsko skupnostjo in Kraljevino Dansko o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah, podpisanim 19. oktobra 2005 v Bruslju.

2. Rezultati pogajanj

Komisija se je o Novi luganski konvenciji pogajala v skladu s pogajalskimi smernicami Sveta v sodelovanju s posebnim odborom, ki ga je Svet imenoval za pomoč Komisiji med pogajanji.

Kot rezultat Konvencija zlasti:

- na splošno prilagodi besedilo Konvencije besedilu Uredbe (ES) 44/2001 glede pravil o pristojnosti ter o priznanju in izvrševanju, ki so predmet nekaj manjših sprememb in pojasnitev. Ob upoštevanju ene teh sprememb glede člena 22(4) Konvencije želi ES ob ratifikaciji Konvencije dati izjavo, ki bo pojasnila namen člena 22(4) Uredbe Sveta (ES) št. 44/2001, da bi vključila ustrezno sodno prakso SES ob upoštevanju postopkov, povezanih z registracijo ali veljavnostjo pravic intelektualne lastnine, ter zagotovila vzporednost s členom 22(4) Konvencije. V tem okviru se je treba sklicevati na študijo, ki jo je Komisija začela za ovrednotenje uporabe Uredbe (ES) št. 44/2001;

- prilagodi besedilo Konvencije, da odraža izključno pristojnost Evropske skupnosti za sklenitev Nove luganske konvencije;

- prilagodi besedilo, da odraža poseben položaj Danske;

- vzpostavi sistem za opredelitev uporabe Luganske konvencije in Uredbe (ES) 44/2001, podoben sistemu, določenemu v členu 54b Luganske konvencije iz leta 1988;

- pogodbenicam v členu 67 dovoljuje, da ohranijo in sklenejo mednarodne sporazume o posebnih zadevah, in v tem okviru predvideva, da so lahko sodne odločbe, izdane na podlagi takih sporazumov, predmet dodatnih razlogov za zavrnitev priznavanja in izvrševanja v državi članici ES, kadar ima toženec stalno prebivališče v kateri koli drugi državi članici ES;

- v členu 68 določa pogoje, pod katerimi lahko pogodbenice ohranijo in sklenejo mednarodne sporazume s tretjimi državami, ki ovirajo priznavanje in izvrševanje sodnih odločb, ki so jih izdala sodišča držav, ki jih zavezuje Konvencija, proti tožencem s stalnim ali običajnim prebivališčem v tretji državi v primerih, v katerih bi lahko sodna odločba temeljila zgolj na pretiranih pravilih o pristojnosti;

- določa možnost za razširitev uporabe Nove konvencije na nekatera neevropska ozemlja, ki so del ozemelj držav članic ali je ta država članica odgovorna za njihove zunanje odnose, da se ohrani zgodovinsko-geografsko področje uporabe Bruseljske konvencije iz leta 1968 in Luganske konvencije iz leta 1988. V primeru take razširitve, kar zadeva odnose med državami članicami Evropske skupnosti in navedenimi neevropskimi ozemlji, bo Nova konvencija nadomestila Bruseljsko konvencijo iz leta 1968;

- bo nadomestila Lugansko konvencijo iz leta 1988, za katero so predvidene prehodne določbe.

3. Sklepne ugotovitve

Glede na pozitiven rezultat pogajanj Komisija priporoča, da Svet sprejme sklep o podpisu Konvencije med Evropsko skupnostjo in Republiko Islandijo, Kraljevino Norveško in Švicarsko konfederacijo ter Kraljevino Dansko o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah.

Predlog

SKLEP SVETA

o podpisu Konvencije med Evropsko skupnostjo in Republiko Islandijo, Kraljevino Norveško, Švicarsko konfederacijo ter Kraljevino Dansko o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti členov 61(c) in v povezavi s prvim pododstavkom člena 300(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije[1],

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Države članice Evropskih skupnosti so 16. septembra 1988 podpisale mednarodni sporazum z Republiko Islandijo, Kraljevino Norveško in Švicarsko konfederacijo o pristojnosti in izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (Luganska konvencija)[2] ter s tem na Islandijo, Norveško in Švico razširile uporabo pravil Bruseljske konvencije z dne 27. septembra 1968 na istem področju („Bruseljska konvencija“)[3].

(2) Pogajanja o reviziji Bruseljske konvencije iz leta 1968 in Luganske konvencije iz leta 1988 so potekala med letoma 1998–1999 v okviru *ad hoc* delovne skupine, v kateri so sodelovale tudi Švica, Norveška in Islandija. Ta pogajanja so privedla do sprejetja besedila osnutka konvencije, ki ga je pripravila delovna skupina in ga je Svet 27. in 28. maja 1999 potrdil.

(3) Pravila Bruseljske konvencije so bila z Uredbo (ES) št. 44/2004 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah posodobljena, sistem priznavanja in izvršitve pa je postal hitrejši in učinkovitejši.

(4) Glede na vzporednost „bruseljske“ in „luganske“ ureditve pristojnosti, priznavanja in izvrševanja sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah je treba pravila Luganske konvencije prilagoditi pravilom Uredbe (ES) št. 44/2001, da se doseže enaka raven pretoka sodnih odločb z zadevnimi državami Efte.

(5) Danska v skladu s Protokolom o stališču Danske, ki je priložen Pogodbi o Evropski Uniji (Pogodba EU) in Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti (Pogodba ES), ne sodeluje v Naslovu IV Pogodbe ES. Da bi pravila Luganske konvencije veljala za

---

1 UL C, , str. .
2 UL L 319, 25.11.1988, str. 9.
3 UL L 299, 31.12.1972, str. 32 (prečiščeno besedilo).

Dansko, mora Danska kot pogodbenica sodelovati v Novi konvenciji, ki zajema isto področje.

(6) S Sklepom z dne 27. septembra 2002 je Svet pooblastil Komisijo, da začne pogajanja o Konvenciji med Skupnostjo in Dansko na podlagi Protokola o njenem stališču na eni strani ter Islandijo, Norveško, Poljsko in Švico na drugi strani o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah, ki bo nadomestila Lugansko konvencijo.

(7) Komisija se je v imenu Skupnosti pogajala o taki konvenciji z Republiko Islandijo, Kraljevino Norveško, Švicarsko konfederacijo in Kraljevino Dansko.

(8) V skladu s členom 3 Protokola o stališču Združenega kraljestva in Irske, ki je priložen Pogodbi EU in Pogodbi ES, Združeno kraljestvo in Irska sodelujeta pri sprejetju tega sklepa.

(9) Danska v skladu s členoma 1 in 2 zgoraj navedenega protokola o stališču Danske, ne sodeluje pri sprejetju tega sklepa, ki zanjo ni zavezujoč niti se v njej ne uporablja.

(10) Konvencijo, parafirano 28. marca 2007 v Bruslju, je treba podpisati –

SKLENIL:

Člen 1

Konvencija med Skupnostjo in Republiko Islandijo, Kraljevino Norveško in Švicarsko konfederacijo na eni strani ter Kraljevino Dansko na podlagi Protokola o njenem stališču na drugi strani o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah, ki bo nadomestila Lugansko konvencijo z dne 16. septembra 1988 je tako odobrena s strani Evropske skupnosti, s pridržkom sklenitve navedene konvencije.

Besedilo Konvencije je priloženo temu sklepu.

Člen 2

S tem sklepom je predsednik Sveta pooblaščen, da imenuje pooblaščenca(-ce), ki bo(do) v imenu Evropske skupnosti podpisal(i) Konvencijo med Evropsko skupnostjo in Republiko Islandijo, Kraljevino Norveško, Švicarsko konfederacijo ter Kraljevino Dansko o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah.

V Bruslju,

Za Svet
Predsednik

PRILOGA

KONVENCIJA

o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb

v civilnih in gospodarskih zadevah

Sestavljeno v Luganu dne …

PREAMBULA

VISOKE Pogodbenice te konvencije so se

ODLOČILE, da na svojih ozemljih okrepijo vzpostavljeno pravno varstvo oseb,

OB UPOŠTEVANJU, da je v ta namen treba določiti mednarodno pristojnost sodišč, olajšati priznavanje ter uvesti hiter postopek za zagotavljanje izvrševanja sodnih odločb, javnih listin in sodnih poravnav,

ZAVEDAJOČ SE povezav med njimi, ki se jih je na gospodarskem področju sankcioniralo s sporazumi o prosti trgovini, sklenjenimi med Evropsko skupnostjo in nekaterimi državami članicami Evropskega združenja za prosto trgovino,

UPOŠTEVAJE:

– Bruseljsko konvencijo z dne 27. septembra 1968 o pristojnosti in izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah, kakor je bila spremenjena s konvencijami o pristopu po zaporednih širitvah Evropske unije;

– Lugansko konvencijo z dne 16. septembra 1988 o pristojnosti in izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah, ki razširja uporabo pravil Bruseljske konvencije iz leta 1968 na nekatere države članice Evropskega združenja za prosto trgovino;

– Uredbo Sveta (ES) št. 44/2001 z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah, ki je nadomestila zgoraj omenjeno Bruseljsko konvencijo;

– Sporazum med Evropsko skupnostjo in Kraljevino Dansko o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah, podpisan v Bruslju dne 19. oktobra 2005;

PREPRIČANE, da bo razširitev načel iz Uredbe (ES) št. 44/2001 na pogodbenice tega instrumenta okrepila pravno in gospodarsko sodelovanje,

V ŽELJI, da bi zagotovile čim enotnejšo razlago tega instrumenta,

v tem duhu ODLOČILE, da sklenejo to konvencijo in

DOGOVORILE O NASLEDNJEM:

NASLOV I

PODROČJE UPORABE

Člen 1

1. Ta konvencija se uporablja v civilnih in gospodarskih zadevah, ne glede na vrsto sodišča. Zlasti ne zajema davčnih, carinskih ali upravnih zadev.

2. Ta konvencija se ne uporablja za:

(a) osebna stanja ali pravno in poslovno sposobnost fizičnih oseb za premoženjska razmerja iz zakonske zveze, oporoke in dedovanja;

(b) stečaj, postopke v zvezi z likvidacijo plačilno nesposobnih podjetij ali drugih pravnih oseb, postopke prisilne poravnave in podobne postopke;

(c) socialno varnost;

(d) arbitražo.

3. V tej konvenciji pomeni izraz „država, ki jo veže ta konvencija“ vsako državo, ki je pogodbenica te konvencije, ali državo članico Evropske skupnosti. Pomeni lahko tudi Evropsko skupnost.

NASLOV II

PRISTOJNOST

Oddelek 1

Splošne določbe

Člen 2

1. Ob upoštevanju določb te konvencije so osebe s stalnim prebivališčem v državi, ki jo veže ta konvencija, ne glede na njihovo državljanstvo tožene pred sodišči te države.

2**.** Za osebe, ki niso državljani države, ki jo veže ta konvencija, v kateri imajo stalno prebivališče, se uporabljajo pravila o pristojnosti, ki veljajo za državljane te države.

Člen 3

1. Osebe s stalnim prebivališčem v državi, ki jo veže ta konvencija, so lahko tožene pred sodišči druge države, ki jo veže ta konvencija, samo na podlagi pravil, opredeljenih v oddelkih od 2 do 7 tega naslova.

2. Zoper te osebe zlasti ni dovoljeno uporabiti nacionalnih pravil o pristojnosti iz Priloge I.

Člen 4

1. Če toženec nima stalnega prebivališča v državi, ki jo veže ta konvencija, se, ob upoštevanju členov 22 in 23, pristojnost sodišč vsake države, ki jo veže ta konvencija, določi po pravu te države.

2. Zoper takega toženca se lahko v tej državi vsaka oseba s stalnim prebivališčem v eni izmed držav, ki jih veže ta konvencija, ne glede na njeno državljanstvo, na enak način kot državljani te države sklicuje na tam veljavna pravila o pristojnosti, zlasti na tista iz Priloge I.

Oddelek 2

Posebna pristojnost

Člen 5

Oseba s stalnim prebivališčem v državi, ki jo veže ta konvencija, je lahko tožena v drugi državi, ki jo veže ta konvencija:

1.

(a) v zadevah v zvezi s pogodbo pred sodiščem v kraju izpolnitve zadevne obveznosti;

(b) za namene te določbe in razen, če ni drugače dogovorjeno, je kraj izpolnitve zadevne obveznosti:

- v primeru prodaje blaga kraj v državi, ki jo veže ta konvencija, kamor je bilo v skladu s pogodbo blago dostavljeno ali bi moralo biti dostavljeno,

- v primeru opravljanja storitev kraj v državi, ki jo veže ta konvencija, kjer so bile v skladu s pogodbo storitve opravljene ali bi morale biti opravljene;

(c) če se ne uporabi pododstavek (b), potem se uporabi pododstavek (a);

2. v preživninskih zadevah

(a) pred sodišči v kraju, kjer ima preživninski upravičenec stalno prebivališče ali običajno prebivališče, ali

(b) pred sodiščem, ki je v skladu z lastnim pravom tega sodišča pristojno za postopke v zvezi z osebnim stanjem osebe, če je preživninska zadeva povezana s temi postopki, razen če ta pristojnost ne temelji izključno na državljanstvu ene od strank, ali

(c) pred sodiščem, ki je v skladu z lastnim pravom tega sodišča pristojno za postopke v zvezi s starševsko odgovornostjo, če je preživninska zadeva povezana s temi postopki, razen če ta pristojnost ne temelji izključno na državljanstvu ene od strank;

3. v zadevah v zvezi z delikti ali kvazidelikti pred sodišči kraja, kjer je prišlo ali kjer grozi škodni dogodek;

4. če gre za civilno tožbo za odškodnino ali za vrnitev v prejšnje stanje, ki temelji na dejanju, zaradi katerega je bil sprožen kazenski postopek, pred sodiščem, kjer je bil sprožen ta postopek, če to sodišče po lastnem pravu lahko odloča v civilnopravnih zahtevkih;

5. če gre za spor, ki izhaja iz poslovanja podružnice, agencije ali druge poslovne enote, pred sodišči v kraju, v katerem se nahaja ta podružnica, agencija ali poslovna enota;

6. kot ustanovitelj, upravitelj ali upravičenec trusta, oblikovanega na podlagi zakona ali pisne pogodbe, ali ustno in s pisnim dokazilom, pred sodišči države, ki jo veže ta konvencija, v kateri se ta trust nahaja;

7. če gre za spor v zvezi z izplačilom nagrade za reševanje tovora, pred sodiščem, pod pristojnostjo katerega je bil zadevni tovor:

(a) zadržan zaradi zavarovanja plačila; ali

(b) bi lahko bil zadržan, vendar je bila dana varščina ali drugo jamstvo,

ob upoštevanju, da se ta določba uporablja samo v primeru, če se zatrjuje, da ima toženec pravice na tovoru, ali da je imel te pravice v času reševanja.

Člen 6

Oseba s stalnim prebivališčem v državi, ki jo veže ta konvencija, je lahko tožena tudi:

1. če je ena od več toženih oseb, pred sodiščem kraja, kjer ima ena od njih stalno prebivališče, če so tožbeni zahtevki med seboj tako tesno povezani, da jih je smotrno obravnavati in o njih odločati skupaj, da bi se s tem izognili tveganju nezdružljivosti sodnih odločb, ki bi lahko bile posledica ločenih postopkov;

2. v tožbi glede garancij ali v drugih intervencijskih tožbah, pred sodiščem, kjer teče prvotni postopek, razen če je bil ta postopek začet samo z namenom, izvzeti to osebo iz pristojnosti sodišča, ki bi bilo pristojno v tej zadevi;

3. če gre za nasprotno tožbo, ki izhaja iz iste pogodbe ali dejstev, na katerem je temeljila prvotna tožba, pred sodiščem, kjer je v teku prvotni postopek;

4. v zadevah v zvezi s pogodbo, če se tožba lahko povezuje s tožbo zoper istega toženca v zvezi s stvarnimi pravicami na nepremičninah, pred sodiščem v državi, ki jo veže ta konvencija, v kateri se nahaja nepremičnina.

Člen 7

Če je na podlagi te konvencije sodišče države, ki jo veže ta konvencija, pristojno v tožbah v zvezi z odgovornostjo zaradi uporabe ali obratovanja ladje, je to sodišče ali katero koli nadomestno sodišče, določeno z notranjim pravom te države, pristojno tudi za odločanje v sporih o omejitvi te odgovornosti.

Oddelek 3

Pristojnost v zadevah v zvezi z zavarovanjem

Člen 8

Brez poseganja v člen 4 in člen 5(5) je pristojnost v zadevah v zvezi z zavarovanjem določena v tem oddelku.

Člen 9

1. Zavarovalnica s sedežem v državi, ki jo veže ta konvencija, je lahko tožena:

(a) pred sodišči države, kjer ima sedež; ali

(b) v drugi državi, ki jo veže ta konvencija, v primeru tožb, ki jih vložijo zavarovalec, zavarovanec ali upravičenec iz zavarovanja, pred sodiščem kraja, kjer ima stalno prebivališče tožnik;

(c) če gre za sozavarovalnico, pred sodišči v državi, ki jo veže ta konvencija, v kateri je sprožen postopek zoper vodilno zavarovalnico.

2. Za zavarovalnico, ki nima sedeža v državi, ki jo veže ta konvencija, temveč ima v eni od držav, ki jih veže ta konvencija, podružnico, predstavništvo ali drugo poslovno enoto, se v sporih, ki izhajajo iz poslovanja podružnice, predstavništva ali poslovne enote, šteje, da ima sedež v tej državi.

Člen 10

Glede zavarovanja odgovornosti ali zavarovanja nepremičnin je zavarovalnica lahko tožena tudi pred sodiščem v kraju, kjer je prišlo do škodnega dogodka. Enako velja, če premičnine in nepremičnine krije ista zavarovalna polica in jih je prizadel isti dogodek.

Člen 11

1. Glede zavarovanja odgovornosti je možno, če to dovoljuje pravo sodišča, zavarovalnico pozvati, da se udeleži postopka, ki ga je oškodovanec sprožil zoper zavarovanca.

2. Členi 8, 9 in 10 se uporabljajo za tožbe, ki jih je oškodovanec vložil neposredno zoper zavarovalnico, če so take neposredne tožbe dopustne.

3. Če pravo, ki ureja te neposredne tožbe, določa, da se zavarovalca ali zavarovanca lahko toži z isto tožbo, je zanju pristojno isto sodišče.

Člen 12

1. Brez poseganja v člen 11(3) lahko zavarovalnica sproži postopek samo pred sodišči države, ki jo veže ta konvencija, v kateri ima toženec stalno prebivališče, ne glede na to, ali je toženec zavarovalec, zavarovanec ali upravičenec iz zavarovanja.

2. Določbe tega oddelka ne vplivajo na pravico do vložitve nasprotne tožbe pred sodiščem, kjer je v skladu s tem oddelkom v teku prvotni postopek.

Člen 13

Odstopanje od določb tega oddelka je mogoče samo z dogovorom:

1. ki je sklenjen po tem, ko je prišlo do spora; ali

2. ki omogoča zavarovalcu, zavarovancu ali upravičencu iz zavarovanja, da sproži postopek pred sodišči, ki niso navedena v tem oddelku; ali

3. ki je sklenjen med zavarovalcem in zavarovalnico, ki imata oba v času sklenitve pogodbe stalno prebivališče ali običajno prebivališče v isti državi, ki jo veže ta konvencija, in ki določa pristojnost sodišč te države, tudi ko nastane škodni dogodek v tujini, pod pogojem, da ta dogovor ni v nasprotju s pravom zadevne države; ali

4. ki je sklenjen z zavarovalcem, ki nima stalnega prebivališča v državi, ki jo veže ta konvencija, razen če je zavarovanje obvezno ali se nanaša na nepremičnine v državi, ki jo veže ta konvencija; ali

5. ki se nanaša na zavarovalno pogodbo, ki krije enega ali več zavarovalnih primerov iz člena 14.

Člen 14

Člen 13(5) se nanaša na naslednje zavarovalne primere:

1. vsako izgubo ali poškodovanje:

(a) morskih plovil, naprav ob obali ali na odprtem morju, ali zrakoplovov, ki je posledica nevarnosti v zvezi z njihovo uporabo v gospodarske namene;

(b) blaga v tranzitu, razen potniške prtljage, kadar tranzit pomeni ali vključuje prevoz s temi plovili ali zrakoplovi;

2. vsako odgovornost, razen za telesno poškodbo potnikov ali izgubo ali poškodovanje njihove prtljage:

(a) ki izvira iz uporabe ali delovanja plovil, naprav ali zrakoplovov iz točke 1(a), razen če v primeru slednjega pravo države, ki jo veže ta konvencija, v kateri je registriran ta zrakoplov, ne prepoveduje dogovorov o pristojnosti v zvezi z zavarovanji teh zavarovalnih primerov;

(b) za izgubo ali poškodovanje, ki ga povzroči blago v tranzitu iz točke 1(b);

3. vsako finančno izgubo, povezano z uporabo ali delovanjem plovil, naprav ali zrakoplovov iz točke 1(a), zlasti izgubo tovora ali čartersko izgubo;

4. vsak zavarovalni primer ali interes, povezan s katerim koli zavarovalnim primerom iz točk od 1 do 3;

5. ne glede na točke od 1 do 4 vse „velike nevarnosti“.

Oddelek 4

Pristojnost za potrošniške pogodbe

Člen 15

1. V zadevah v zvezi s pogodbami, ki jih sklene oseba — potrošnik — za namen, za katerega se šteje, da je izven njegove poklicne ali pridobitne dejavnosti, se pristojnost določi v skladu s tem oddelkom brez poseganja v člen 4 in člen 5(5):

(a) če gre za pogodbo o prodaji blaga na obroke; ali

(b) če gre za pogodbo o posojilu z obročnim odplačevanjem ali za kakršno koli drugo obliko posojila za financiranje prodaje blaga; ali

(c) v vseh drugih primerih, če je bila pogodba sklenjena z osebo, ki opravlja gospodarsko ali poklicno dejavnost v državi, ki jo veže ta konvencija, v kateri ima potrošnik stalno prebivališče, ali če na kakršen koli način usmerja to svojo dejavnost v to državo ali v več držav, vključno s to državo, pogodba pa spada v okvir te dejavnosti.

2. Če potrošnik sklene pogodbo s stranko, ki nima stalnega prebivališča v državi, ki jo veže ta konvencija, vendar pa ima v eni od držav, ki jih veže ta konvencija, podružnico, predstavništvo ali drugo poslovno enoto, se v sporih, ki izhajajo iz poslovanja te podružnice, predstavništva ali poslovne enote, šteje, da ima ta stranka stalno prebivališče v tej državi.

3. Ta oddelek se ne uporablja za pogodbe o prevozu, razen za pogodbe, po katerih cena vključuje kombinacijo prevoza in namestitve.

Člen 16

1. Potrošnik lahko sproži postopek zoper drugo pogodbeno stranko bodisi pred sodišči v državi, ki jo veže ta konvencija, v kateri ima ta stranka stalno prebivališče, ali pred sodišči kraja, kjer ima potrošnik stalno prebivališče.

2. Druga pogodbena stranka lahko sproži postopek zoper potrošnika samo pred sodišči države, ki jo veže ta konvencija, v kateri ima potrošnik stalno prebivališče.

3. Ta člen ne vpliva na pravico do vložitve nasprotne tožbe pred sodiščem, kjer je v skladu s tem oddelkom v teku prvotni postopek.

Člen 17

Odstopanje od določb tega oddelka je mogoče samo z dogovorom:

1. ki je sklenjen po tem, ko je prišlo do spora; ali

2. ki omogoča potrošniku, da sproži postopek pred sodišči, ki niso navedena v tem oddelku; ali

3. ki je sklenjen med potrošnikom in drugo pogodbeno stranko, ki imata oba v času sklenitve pogodbe stalno prebivališče ali običajno prebivališče v isti državi, ki jo veže ta konvencija, in ki določa pristojnost sodišč te države, pod pogojem, da ta dogovor ni v nasprotju s pravom zadevne države.

Oddelek 5

Pristojnost za individualne pogodbe o zaposlitvi

Člen 18

1. V zadevah v zvezi z individualnimi pogodbami o zaposlitvi se pristojnost določa v skladu s tem oddelkom brez poseganja v člen 4 in člen 5(5).

2. Če delavec sklene individualno pogodbo o zaposlitvi z delodajalcem, ki nima stalnega prebivališča v državi, ki jo veže ta konvencija, vendar pa ima v eni od držav, ki jih veže ta konvencija, podružnico, predstavništvo ali drugo poslovno enoto, se v sporih, ki izhajajo iz poslovanja te podružnice, predstavništva ali poslovne enote, šteje, da ima delodajalec stalno prebivališče v tej državi.

Člen 19

Delodajalec s stalnim prebivališčem v državi, ki jo veže ta konvencija, je lahko tožen:

1. pred sodišči države, kjer ima sedež; ali

2. v drugi državi, ki jo veže ta konvencija:

(a) pred sodišči v kraju, kjer delavec običajno opravlja svoje delo, ali pred sodišči v kraju, kjer je nazadnje opravljal svoje delo; ali

(b) če delavec običajno ne opravlja ali ni opravljal svojega dela v eni in isti državi, pred sodišči v kraju, kjer se nahaja ali se je nahajala poslovna enota, ki je zaposlila delavca.

Člen 20

1. Delodajalec lahko sproži postopek samo pred sodišči države, ki jo veže ta konvencija, kjer ima delavec stalno prebivališče.

2. Določbe tega oddelka ne vplivajo na pravico do vložitve nasprotne tožbe pred sodiščem, kjer je v skladu s tem oddelkom v teku prvotni postopek.

Člen 21

Odstopanje od določb tega oddelka je mogoče samo z dogovorom o pristojnosti:

1. ki je sklenjen po tem, ko je prišlo do spora; ali

2. ki omogoča delavcu, da sproži postopek pred sodišči, ki niso navedena v tem oddelku.

Oddelek 6

Izključna pristojnost

Člen 22

Izključno pristojna so naslednja sodišča ne glede na stalno prebivališče:

1. v postopkih, predmet katerih so stvarne pravice na nepremičninah ali najem/zakup nepremičnin, sodišča države, ki jo veže ta konvencija, v kateri se nahaja nepremičnina.

Vendar pa so v postopkih, katerih predmet je najem/zakup nepremičnine za začasno zasebno uporabo za največ šest zaporednih mesecev, pristojna tudi sodišča države, ki jo veže ta konvencija, v kateri ima toženec stalno prebivališče, pod pogojem, da je najemnik/zakupnik fizična oseba in da imata najemodajalec/zakupodajalec in najemnik/zakupnik stalno prebivališče v isti državi, ki jo veže ta konvencija;

2. v postopkih, katerih predmet je veljavnost ustanovitve, ničnosti ali prenehanja gospodarskih družb ali drugih pravnih oseb ali združenj fizičnih ali pravnih oseb, ali veljavnost odločitev njihovih organov, sodišča države, ki jo veže ta konvencija, v kateri ima gospodarska družba, pravna oseba ali združenje svoj sedež. Za ugotovitev tega sedeža sodišče uporabi svoja pravila mednarodnega zasebnega prava;

3. v postopkih, predmet katerih je veljavnost vpisov v javne knjige, sodišča države, ki jo veže ta konvencija, kjer se vodi javna knjiga;

4. v postopkih v zvezi z registracijo ali veljavnostjo patentov, znamk, modelov ali drugih podobnih pravic, ki jih je treba deponirati ali registrirati, ne glede na to, ali je bilo vprašanje postavljeno s tožbo ali z ugovorom, sodišča države, ki jo veže ta konvencija, v kateri je bila vložena prijava za deponiranje ali registracijo, v kateri se je deponiranje ali registracija izvedla ali se na podlagi pravnega akta Skupnosti ali mednarodne konvencije šteje za izvedeno.

Brez poseganja v pristojnost Evropskega patentnega urada v skladu s Konvencijo o podeljevanju evropskih patentov, ki je bila podpisana v Münchnu, 5. oktobra 1973, imajo sodišča vsake države, ki jo veže ta konvencija, izključno pristojnost, ne glede na stalno prebivališče, v postopkih v zvezi z registracijo ali veljavnostjo katerega koli evropskega patenta, podeljenega za to državo, ne glede na to, ali je bilo vprašanje postavljeno s tožbo ali z ugovorom;

5. v postopkih v zvezi z izvršitvijo sodnih odločb sodišča države, ki jo veže ta konvencija, v kateri je bila sodna odločba izvršena ali naj bi bila izvršena.

Oddelek 7

Dogovor o pristojnosti

Člen 23

1. Če so se stranke, od katerih ima vsaj ena svoje stalno prebivališče v državi, ki jo veže ta konvencija, dogovorile, da mora biti za spore, ki so ali ki bodo mogoče nastali v zvezi z določenim pravnim razmerjem, pristojno določeno sodišče ali sodišča določene države, ki jo veže ta konvencija, je pristojno to sodišče oz. so pristojna sodišča te države. Ta pristojnost je izključna, razen če se stranke niso dogovorile drugače. Dogovor o pristojnosti mora biti sklenjen:

(a) v pisni obliki ali potrjen v pisni obliki; ali

(b) v obliki, ki je v skladu s prakso, ki je ustaljena med strankama; ali

(c) v mednarodni trgovini v skladu z mednarodnimi trgovskimi običaji, ki so znani strankam ali bi jim morali biti znani in ki so splošno priznani v mednarodni trgovini in redno upoštevani s strani strank pogodb istega tipa v okviru zadevne panoge.

2. Vsaka komunikacija po elektronskih medijih, ki zagotavlja trajen zapis dogovora, je enakovredna pisni obliki.

3. Če tak dogovor sklenejo stranke, od katerih nobena nima stalnega prebivališča v državi, ki jo veže ta konvencija, sodišča drugih držav, ki jih veže ta konvencija, niso pristojna za njihove spore, razen če izbrano sodišče ali sodišča niso odklonila pristojnosti.

4**.** Sodišče ali sodišča države, ki jo veže ta konvencija, ki jim je bila podeljena pristojnost na podlagi akta o ustanovitvi trusta, imajo izključno pristojnost v vseh postopkih zoper ustanovitelja, upravitelja ali upravičenca, če gre za razmerja med temi osebami ali njihove pravice ali obveznosti v okviru trusta.

5. Dogovori ali določbe iz akta o ustanovitvi trusta, ki podeljujejo pristojnost, nimajo pravne veljave, če so v nasprotju z določbami členov 13, 17 ali 21 ali če izključujejo pristojnost sodišč, ki imajo v skladu s členom 22 izključno pristojnost.

Člen 24

Poleg pristojnosti, ki izhaja iz drugih določb te konvencije, je pristojno tudi sodišče države, ki jo veže ta konvencija, pred katerim se toženec spusti v postopek. To pravilo pa ne velja, če se je spustil v postopek, da bi ugovarjal pristojnosti ali če je v skladu s členom 22 izključno pristojno drugo sodišče.

Oddelek 8

Preizkus pristojnosti in dopustnosti

Člen 25

Če je sodišču države, ki jo veže ta konvencija, predložen zahtevek, katerega glavni predmet je zadeva, za katero so po členu 22 izključno pristojna sodišča druge države, ki jo veže ta konvencija, se to sodišče po uradni dolžnosti izreče za nepristojno.

Člen 26

1. Če je toženec s stalnim prebivališčem v eni od držav, ki jih veže ta konvencija, tožen v drugi državi, ki jo veže ta konvencija, in se ne spusti v postopek, se sodišče po uradni dolžnosti izreče za nepristojno, razen če pristojnost izhaja iz določb te konvencije.

2. Sodišče prekine postopek za toliko časa, dokler se ne ugotovi, da je bilo tožencu omogočeno prejeti listino o začetku postopka ali enakovredno listino pravočasno, da je lahko pripravil obrambo, ali da so bili storjeni vsi potrebni koraki v tej smeri.

3. Namesto odstavka 2 se uporabi člen 15 Haaške konvencije o vročitvi sodnih in zunajsodnih listin v civilnih ali gospodarskih zadevah v tujini z dne 15. novembra 1965, če je treba vročiti listino o začetku postopka ali enakovredno listino v skladu s to konvencijo.

4. Države članice Evropske skupnosti, ki jih veže Uredba Sveta (ES) št. 1348/2000 z dne 29. maja 2000 ali Sporazum med Evropsko skupnostjo in Kraljevino Dansko o vročanju sodnih in zunajsodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah, podpisan v Bruslju dne 19. oktobra 2005, v svojih medsebojnih razmerjih uporabijo določbo iz člena 19 te uredbe, če je treba vročiti listino o začetku postopka ali enakovredno listino v skladu s to uredbo ali tem sporazumom.

Oddelek 9

Litispendenca in sorodne pravde

Člen 27

1. Če pred sodišči različnih držav, ki jih veže ta konvencija, tečejo postopki z istim zahtevkom med istima strankama, vsa sodišča razen tistega, ki je prvo začelo postopek, po uradni dolžnosti prekinejo svoje postopke, vse dokler se ne ugotovi pristojnost sodišča, ki je prvo začelo postopek.

2. Ko se ugotovi pristojnost sodišča, ki je prvo začelo postopek, se vsa sodišča razen tistega, ki je prvo začelo postopek, izrečejo za nepristojna v korist tega sodišča.

Člen 28

1. Če tečejo sorodne pravde pred sodišči različnih držav, ki jih veže ta konvencija, lahko vsa sodišča razen tistega, ki je prvo začelo postopek, prekinejo postopek.

2. Če tečejo te pravde na prvi stopnji, se lahko vsa sodišča razen tistega, ki je prvo začelo postopek, na zahtevo ene od strank izrečejo za nepristojna, če je sodišče, ki je prvo začelo postopek, pristojno za odločanje v zadevnih postopkih in če zakon dovoljuje združitev pravd.

3. Za namene tega člena se šteje, da so pravde sorodne, če so tako tesno povezane med seboj, da je njihova skupna obravnava in odločanje o njih potrebno, da bi se s tem izognili nevarnosti nezdružljivih sodnih odločb, ki bi izhajale iz ločenih postopkov.

Člen 29

Če je za odločanje izključno pristojnih več sodišč, se vsa sodišča razen tistega, ki je prvo začelo postopek, izrečejo za nepristojna v korist prvega sodišča.

Člen 30

Za namene tega oddelka se šteje, da je sodišče začelo postopek:

1. v trenutku, ko je listina o začetku postopka ali enakovredna listina vložena na sodišču, pod pogojem, da tožnik kasneje ni opustil dejanj, ki bi jih moral opraviti v zvezi z vročitvijo listine toženc u; ali

2. če je treba vročiti listino še pred vložitvijo na sodišče, v trenutku, ko ga prejme organ, ki je odgovoren za vročitev, pod pogojem, da tožnik kasneje ni opustil dejanj, ki bi jih moral opraviti v zvezi z vložitvijo listine na sodišče.

Oddelek 10

Začasni ukrepi in ukrepi zavarovanja

Člen 31

Pri sodiščih države, ki jo veže ta konvencija, se lahko vloži zahteva za začasne ukrepe ali ukrepe zavarovanja, ki jih predvideva pravo te države, tudi v primeru, ko so po tej konvenciji za odločanje o glavni stvari pristojna sodišča druge države, ki jo veže ta konvencija.

NASLOV III

PRIZNANJE IN IZVRŠITEV

Člen 32

Za namene te konvencije pomeni „sodna odločba“ vsako odločbo, ki jo izda sodišče države, ki jo veže ta konvencija, ne glede na njeno poimenovanje, vključno s sklepom, odredbo, odločbo ali sklepom o izvršbi, kakor tudi odločitev o stroških, ki jo izda sodni uradnik.

Oddelek 1

Priznanje

Člen 33

1. Sodna odločba, izdana v državi, ki jo veže ta konvencija, se v drugih državah, ki jih veže ta konvencija, prizna, ne da bi bilo potrebno za priznanje začeti kakršen koli poseben postopek.

2. Vsaka zainteresirana stranka, ki kot glavni predmet spora uveljavlja priznanje sodne odločbe, lahko v skladu s postopkom iz oddelkov 2 in 3 tega naslova zahteva, da se sodna odločba prizna.

3. Če je izid postopka pred sodiščem države, ki jo veže ta konvencija, odvisen od odločitve o priznanju kot o predhodnem vprašanju, lahko o priznanju odloči to sodišče.

Člen 34

Sodna odločba se ne prizna:

1. če bi bilo njeno priznanje v očitnem nasprotju z javnim redom v državi, v kateri se zahteva priznanje;

2. če tožencu, ki se ni spustil v postopek, ni bila vročena listina o začetku postopka ali enakovredna listina pravočasno in na tak način, da bi lahko pripravil obrambo, razen če toženec ni začel postopka za izpodbijanje sodne odločbe, čeprav je imel to možnost;

3. če je nezdružljiva s sodno odločbo, izdano v sporu med istima strankama v državi, v kateri se zahteva priznanje;

4. če je nezdružljiva s predhodno sodno odločbo, izdano v drugi državi, ki jo veže ta konvencija, ali v tretji državi glede istega zahtevka med istima strankama, pod pogojem, da predhodna sodna odločba izpolnjuje pogoje za priznanje v državi, v kateri se zahteva priznanje.

Člen 35

1. Poleg tega se sodne odločbe ne prizna, če je v nasprotju z oddelkom 3, 4 ali 6 naslova II ali v primeru iz člena 68. Priznanje sodne odločbe je mogoče zavrniti tudi v primerih, določenih v členu 64(3) ali členu 67(4).

2. Pri preverjanju pristojnosti iz prejšnjega odstavka je sodišče ali pristojen organ, pred katerih se zahteva priznanje, vezan na ugotovitve dejstev, na katerih je sodišče v državi izvora utemeljilo svojo pristojnost.

3. V skladu z določbami odstavka 1 pristojnosti sodišča države izvora ni dovoljeno preverjati. Preizkusa javnega reda iz člena 34(1) ni dovoljeno uporabiti glede pravil o pristojnosti.

Člen 36

Tuje sodne odločbe ni v nobenem primeru dovoljeno preverjati glede vsebine.

Člen 37

1. Sodišče države, ki jo veže ta konvencija, v kateri se zahteva priznanje sodne odločbe, izdane v drugi državi, ki jo veže ta konvencija, lahko prekine postopek, če je bilo zoper sodno odločbo vloženo redno pravno sredstvo.

2. Sodišče države, ki jo veže ta konvencija, v kateri se zahteva priznanje sodne odločbe, izdane na Irskem ali v Združenem kraljestvu, lahko prekine postopek, če je izvršitev v državi izvora začasno zadržana zaradi odločanja o pravnem sredstvu.

Oddelek 2

Izvršitev

Člen 38

1. Sodna odločba, izdana v državi, ki jo veže ta konvencija, in izvršljiva v tej državi, se izvrši v drugi državi, ki jo veže ta konvencija, ko je na zahtevo katere koli od zainteresiranih strank razglašena za izvršljivo v tej državi.

2. Vendar se v Združenem kraljestvu taka sodna odločba izvrši v Angliji in Walesu, na Škotskem ali na Severnem Irskem po tem, ko je bila na zahtevo ene od zainteresiranih strank registrirana za izvršitev v zadevnem delu Združenega kraljestva.

Člen 39

1. Zahteva se vloži pri sodišču ali pri pristojnem organu iz seznama v Prilogi II.

2. Krajevna pristojnost se določi po stalnem prebivališču dolžnika ali po kraju izvršitve.

Člen 40

1. Za postopek vložitve zahteve se uporablja pravo države, v kateri se zahteva izvršitev.

2. Vlagatelj zahteve mora na območju pristojnosti sodišča, pri katerem je bila vložena zahteva, izbrati naslov za vročitve. Če pa pravo države, v kateri se zahteva izvršitev, ne predpisuje tovrstnega naslova, imenuje vlagatelj zahteve pooblaščenca za vročitve.

3. Zahtevi se priložijo listine iz člena 53.

Člen 41

Sodna odločba se razglasi za izvršljivo takoj po izpolnitvi formalnosti iz člena 53 brez kakršnega koli preizkusa iz členov 34 in 35. Dolžnik v tej fazi postopka nima možnosti podajati kakršnih koli izjav glede zahteve.

Člen 42

1. O razglasitvi izvršljivosti je treba nemudoma obvestiti vlagatelja zahteve v skladu s postopkom, predpisanim po pravu države, v kateri se zahteva izvršitev.

2. Razglasitev izvršljivosti se vroči dolžniku skupaj s sodno odločbo, če mu ta ni bila vročena že prej.

Člen 43

1. Obe stranki lahko zoper razglasitev izvršljivosti vložita pravno sredstvo.

2. Pravno sredstvo se vloži pri sodišču iz seznama v Prilogi III.

3. Pravno sredstvo se obravnava v kontradiktornem postopku.

4. Če se dolžnik ne spusti v postopek pred sodiščem, ki odloča o pravnem sredstvu, ki ga je vložil vlagatelj, se uporablja člen 26(2) do (4), tudi če dolžnik nima stalnega prebivališča v nobeni od držav, ki jih veže ta konvencija.

5. Pravno sredstvo zoper razglasitev izvršljivosti je treba vložiti v enem mesecu po njeni vročitvi. Če dolžnik nima stalnega prebivališča v državi, ki jo veže ta konvencija, v kateri je bila razglašena izvršljivost, temveč v drugi državi, je rok za pravno sredstvo dva meseca in začne teči od dne vročitve njemu osebno ali na njegovem stalnem prebivališču. Tega roka ni dovoljeno podaljšati na račun oddaljenosti.

Člen 44

Odločitev, izdana v zvezi s pravnim sredstvom, se lahko izpodbija samo s pravnim sredstvom iz Priloge IV.

Člen 45

1. Sodišče, pri katerem se vloži pravno sredstvo iz člena 43 ali 44, zavrne razglasitev izvršljivosti oz. prekliče razglasitev izvršljivosti samo na podlagi enega izmed razlogov iz členov 34 in 35. Svojo odločitev mora sprejeti brez odlašanja.

2. Tuje sodne odločbe ni v nobenem primeru dovoljeno preverjati glede vsebine.

Člen 46

1. Sodišče, pri katerem je vloženo pravno sredstvo v skladu s členom 43 ali 44, lahko na zahtevo dolžnika prekine postopek, če je bilo zoper sodno odločbo vloženo redno pravno sredstvo v državi izvora, ali če se rok za to pravno sredstvo še ni iztekel; v slednjem primeru sodišče lahko določi rok za vložitev tega pravnega sredstva.

2. Če je bila sodna odločba izdana na Irskem ali v Združenem kraljestvu, se vsako pravno sredstvo, ki je na razpolago v državi izvora, za namene odstavka 1 šteje za redno pravno sredstvo.

3. Sodišče lahko pogojuje izvršbo s plačilom varščine, ki jo samo določi.

Člen 47

1. Ko je treba sodno odločbo priznati v skladu s to konvencijo, ima vlagatelj zahteve vedno možnost uveljavljati začasne ukrepe ali ukrepe zavarovanja po pravu zaprošene države, ne da bi bilo za to treba razglasiti izvršljivost sodne odločbe v skladu s členom 41.

2. Razglasitev izvršljivosti vključuje pooblastilo za ukrepe zavarovanja.

3. V predpisanem roku za pravno sredstvo iz člena 43(5) zoper razglasitev izvršljivosti in vse do odločitve o tem pravnem sredstvu zoper dolžnika ni dovoljeno sprejeti nobenega ukrepa izvršbe, razen ukrepov zavarovanja.

Člen 48

1. Če je tuja sodna odločba odločila o več zahtevkih iz tožbe, izvršljivosti pa ni mogoče razglasiti glede vseh zahtevkov, sodišče ali pristojni organ razglasi izvršljivost glede enega ali več izmed teh zahtevkov.

2. Vlagatelj zahteve lahko zahteva, da se razglasitev izvršljivosti omeji na del izreka sodne odločbe.

Člen 49

Tuja sodna odločba, ki nalaga plačilo periodične denarne kazni, je izvršljiva v državi, v kateri se zahteva izvršitev, samo v primeru, če je znesek kazni sodišče države izvora dokončno določilo.

Člen 50

1. Če je bila vlagatelju zahteve v državi izvora odobrena popolna ali delna brezplačna pravna pomoč ali oprostitev stroškov postopka, je ta upravičen v postopku, predvidenem v tem oddelku, do kar najširše brezplačne pravne pomoči ali oprostitve stroškov postopka, ki ju dopušča pravo zaprošene države.

2. Vendar lahko vlagatelj zahteve za izvršitev odločbe upravnega organa na Danskem, Islandiji ali Norveškem v zvezi s preživljanjem v zaprošeni državi zahteva ugodnosti iz odstavka 1, če predloži izjavo danskega, islandskega ali norveškega ministrstva za pravosodje, da izpolnjuje ekonomske zahteve za dodelitev popolne ali delne brezplačne pravne pomoči ali oprostitev stroškov postopka.

Člen 51

Od stranke, ki v eni od držav, ki jih veže ta konvencija, vloži zahtevo za izvršitev sodne odločbe, izdane v drugi državi, ki jo veže ta konvencija, ni dovoljeno zahtevati nobene oblike varščine ali depozita iz razloga, ker je ta stranka tuj državljan ali ker nima stalnega prebivališča ali ker ne prebiva v državi, v kateri se zahteva izvršitev.

Člen 52

V državi, v kateri se zahteva izvršitev, v postopku za razglasitev izvršljivosti ni dovoljeno zahtevati nobene takse, pristojbine ali dajatve, izračunane glede na vrednost spornega predmeta.

Oddelek 3

Skupne določbe

Člen 53

1. Stranka, ki zahteva priznanje ali vloži zahtevo za razglasitev izvršljivosti, mora predložiti izvod sodne odločbe, ki izpolnjuje pogoje, potrebne za potrditev njegove verodostojnosti.

2. Brez poseganja v člen 55 mora stranka, ki vloži zahtevo za razglasitev izvršljivosti, predložiti tudi potrdilo iz člena 54.

Člen 54

Sodišče ali pristojni organ države, ki jo veže ta konvencija, v kateri je bila izdana sodna odločba, izda na zahtevo ene od zainteresiranih strank potrdilo na standardnem obrazcu iz Priloge V k tej konvenciji.

Člen 55

1. Če potrdilo iz člena 54 ni predloženo, lahko sodišče ali pristojni organ določi rok za njegovo predložitev, sprejme enakovredno listino ali, če je mnenja, da razpolaga z zadostnimi podatki, stranko oprosti predložitve.

2. Če to zahteva sodišče ali pristojni organ, je treba listine predložiti v prevodu. Prevod overi oseba, ki je za to usposobljena v eni od držav, ki jih veže ta konvencija.

Člen 56

Za listine iz člena 53 ali 55(2) ali za pooblastilo za pravdo se ne zahteva nikakršna uradna potrditev ali podobna formalnost.

NASLOV IV

JAVNE LISTINE IN SODNE PORAVNAVE

Člen 57

1. Listina, ki je bila uradno sestavljena ali registrirana kot javna listina in je izvršljiva v eni od držav, ki jih veže ta konvencija, se razglasi za izvršljivo v drugi državi, ki jo veže ta konvencija, na podlagi zahteve, vložene v skladu s postopkom iz člena 38 in nadaljnjih členov. Sodišče, pri katerem je vloženo pravno sredstvo iz člena 43 ali 44, zavrne ali razveljavi razglasitev izvršljivosti samo v primeru, če bi bila izvršitev javne listine očitno v nasprotju z javnim redom v zaprošeni državi.

2. Dogovori v zvezi s preživninskimi obveznostmi, sklenjeni pred upravnimi organi ali potrjeni z njihove strani, prav tako veljajo za javne listine v smislu odstavka 1.

3. Predložena listina mora izpolnjevati pogoje, ki se zahtevajo za njeno verodostojnost v državi izvora.

4. Smiselno se uporablja oddelek 3 iz naslova III. Pristojni organ države, ki jo veže ta konvencija, v kateri je bila sestavljena ali registrirana javna listina, izda na zahtevo ene od zainteresiranih strank potrdilo na standardnem obrazcu iz Priloge VI k tej konvenciji.

Člen 58

Poravnava, ki je sklenjena pred sodiščem in ki je izvršljiva v državi, ki jo veže ta konvencija, v kateri je bila sklenjena, je izvršljiva v zaprošeni državi pod enakimi pogoji kot javne listine. Sodišče ali pristojni organ države, ki jo veže ta konvencija, v kateri je bila sklenjena sodna poravnava, izda na zahtevo ene od zainteresiranih strank potrdilo na standardnem obrazcu iz Priloge V k tej konvenciji.

NASLOV V

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 59

1. Pri ugotavljanju, ali ima stranka stalno prebivališče v državi, ki jo veže ta konvencija, pred sodišči katere je bil začet postopek, sodišče uporabi svoje notranje pravo.

2. Če stranka nima stalnega prebivališča v državi, pred sodišči katere je bil začet postopek, pri ugotavljanju, ali ima stranka stalno prebivališče v drugi državi, ki jo veže ta konvencija, sodišče uporabi pravo te države.

Člen 60

1. Za namene te konvencije ima gospodarska družba ali druga pravna oseba ali združenje fizičnih ali pravnih oseb stalno prebivališče v kraju, kjer ima:

(a) statutarni sedež; ali

(b) glavno upravo; ali

(c) glavno poslovno enoto.

2. V zvezi z Združenim kraljestvom in Irsko „statutarni sedež“ označuje „registered office“ ali, če tega sedeža ni, „place of incorporation“ (kraj inkorporacije, tj. kraj pridobitve pravne osebnosti) ali, če tudi tega kraja ni, kraj, po pravu katerega je prišlo do ustanovitve.

3. Za določitev, ali ima trust svoj sedež v državi, ki jo veže ta konvencija, pred sodišči katere je bil začet postopek, sodišče uporabi svoja pravila mednarodnega zasebnega prava.

Člen 61

Brez poseganja v bolj ugodne določbe nacionalnega prava osebe s stalnim prebivališčem v državi, ki jo veže ta konvencija, ki so za kaznivo dejanje, ki ni bilo strojeno z naklepom, sodno preganjane pred kazenskimi sodišči druge države, ki jo veže ta konvencija, katere državljani niso, lahko tudi v njihovi nenavzočnosti na sodišču zastopajo v ta namen pooblaščene osebe. Vendar pa lahko sodišče, ki vodi postopek, odredi njihovo osebno navzočnost; če prizadeta oseba kljub temu ne nastopi pred sodiščem, sodne odločbe, ki je bila izdana, ne da bi prizadeta oseba imela možnost pripraviti svojo obrambo, v delu, ki zadeva civilnopravno razmerje, v drugih državah, ki jih veže ta konvencija, ni treba priznati ali izvršiti.

Člen 62

Za namene te konvencije izraz „sodišče“ vključuje vse organe, za katere država, ki jo veže ta konvencija, določi, da so pristojni za zadeve na področju uporabe te konvencije.

NASLOV VI

PREHODNE DOLOČBE

Člen 63

1. Ta konvencija se uporablja samo za pravne postopke, ki so bili začeti, in za listine, ki so bile uradno sestavljene ali registrirane kot javne listine po tem, ko je ta konvencija začela veljati v državi izvora in, kadar se zahteva priznanje ali izvršitev sodne odločbe ali javnih listin, v zaprošeni državi.

2. Če pa je bil postopek v državi izvora začet pred začetkom veljavnosti te konvencije, se sodne odločbe, izdane po tem dnevu, priznajo in izvršijo v skladu z naslovom III:

(a) če je bil postopek v državi članici izvora začet po začetku veljavnosti Luganske konvencije z dne 16. septembra 1988, tako v državi članici izvora kot v zaprošeni državi;

(b) v vseh drugih primerih, če je bila pristojnost določena v skladu s pravili iz naslova II ali iz konvencije, sklenjene med državo izvora in zaprošeno državo, ki je veljala v času začetka postopka.

NASLOV VII

RAZMERJE DO UREDBE SVETA (ES) št. 44/2001 IN DRUGIH INSTRUMENTOV

Člen 64

1. Ta konvencija ne vpliva na države članice Evropske skupnosti glede uporabe Uredbe Sveta (ES) št. 44/2001 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah ter vseh njenih sprememb, glede Konvencije o pristojnosti in izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah, podpisane v Bruslju dne 27. septembra 1968, ter Protokola o razlagi te konvencije s strani Sodišča Evropskih skupnosti, ki je bil podpisan v Luxembourgu dne 3. junija 1971, kakor sta bila spremenjena s konvencijami o pristopu k navedeni konvenciji in navedenemu protokolu s strani držav, ki so pristopile k Evropskim skupnostim, ter glede Sporazuma med Evropsko skupnostjo in Kraljevino Dansko o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah, podpisanega v Bruslju dne 19. oktobra 2005.

2. Vendar se ta konvencija v vsakem primeru uporablja:

(a) v zadevah pristojnosti, kadar ima toženec stalno prebivališče na ozemlju države, kjer se uporablja ta konvencija, ne pa instrument iz odstavka 1 tega člena, ali kjer člen 22 ali 23 te konvencije podeljuje pristojnost sodiščem takšne države;

(b) v zvezi z litispendenco ali sorodnimi pravdami, kot je določeno v členih 27 in 28, kadar se postopki začnejo v državi, v kateri se uporablja Konvencija, ne pa instrument iz odstavka 1 tega člena, in v državi, v kateri se uporabljata ta konvencija ter instrument iz odstavka 1 tega člena;

(c) v zadevah priznanja in izvršitve, kadar bodisi država izvora bodisi zaprošena država ne uporablja instrumenta iz odstavka 1 tega člena.

3. Poleg razlogov iz naslova III se lahko priznanje in izvršitev zavrne, če se pristojnost, na podlagi katere je bila izdana sodna odločba, razlikuje od pristojnosti, ki izhaja iz te konvencije, ter če se priznanje in izvršitev zahtevata zoper stranko, ki ima stalno prebivališče v državi, kjer se uporablja ta konvencija, ne pa tudi instrument iz odstavka 1 tega člena, razen če se lahko sodno odločbo prizna ali izvrši drugače v skladu s katerim koli pravnim pravilom v zaprošeni državi.

Člen 65

Ob upoštevanju določb člena 63(2), člena 66 in člena 67 so s to konvencijo med državami, ki jih veže ta konvencija, nadomeščene konvencije, sklenjene med dvema ali več državami, ki urejajo ista področja, za katera se uporablja ta konvencija. Zlasti so nadomeščene konvencije iz Priloge VII.

Člen 66

1. Konvencije iz člena 65 bodo še naprej veljale v zvezi z zadevami, za katere se ne uporablja ta konvencija.

2. Še naprej bodo veljale v zvezi s sodnimi odločbami, ki so bile izdane, in listinami, ki so bile uradno sestavljene ali registrirane kot javne listine, še pred začetkom veljavnosti te konvencije.

Člen 67

1. Ta konvencija ne vpliva na nobeno konvencijo, ki veže pogodbenice in/ali države, ki jih veže ta konvencija, in ki na posebnem pravnem področju ureja pristojnost, priznanje ali izvršitev sodnih odločb. Brez poseganja v obveznosti iz drugih sporazumov med nekaterimi pogodbenicami ta konvencija pogodbenicam ne preprečuje sklenitve takšnih konvencij.

2. Ta konvencija ne preprečuje sodišču države, ki jo veže ta konvencija in konvencija na posebnem pravnem področju, da svojo pristojnost opre na slednjo, tudi če ima toženec stalno prebivališče v drugi državi, ki jo veže ta konvencija in ni pogodbenica konvencije na posebnem pravnem področju. Sodišče, ki vodi postopek, v vsakem primeru uporabi člen 26 te konvencije.

3. Sodne odločbe, ki jih v državi, ki jo veže ta konvencija, izda sodišče, ki je oprlo svojo pristojnost na konvencijo na posebnem pravnem področju, se priznajo in izvršijo v drugih državah, ki jih veže ta konvencija, v skladu z naslovom III te konvencije.

4. Poleg razlogov iz naslova III se lahko priznanje in izvršitev zavrne, če zaprošene države ne veže konvencija na posebnem pravnem področju in ima oseba, zoper katero se zahteva priznanje ali izvršitev, stalno prebivališče v tej državi, ali če je zaprošena država članica Evropske skupnosti ter ob upoštevanju konvencij, ki bi jih morala skleniti Evropska skupnosti, v kateri koli od njenih držav članic, razen če se lahko sodno odločbo prizna ali izvrši drugače v skladu s katerim koli pravnim pravilom v zaprošeni državi.

5. Če sta tako država izvora kot zaprošena država pogodbenici konvencije na posebnem pravem področju, ki določa pogoje za priznanje ali izvršitev sodnih odločb, se uporabljajo ti pogoji. V vsakem primeru se lahko uporabijo določbe te konvencije o postopku za priznanje in izvršitev sodnih odločb.

Člen 68

1. Ta konvencija ne vpliva na sporazume, s katerimi so se države, ki jih veže ta konvencija, še pred začetkom veljavnosti te konvencije zavezale, da ne bodo priznavale sodnih odločb, izdanih v drugih državah, ki jih veže ta konvencija, zoper tožence s stalnim prebivališčem ali običajnim prebivališčem v tretji državi, če bi v primerih iz člena 4 sodna odločba temeljila samo na pristojnosti, določeni v členu 3(2). Brez poseganja v obveznosti iz drugih sporazumov med nekaterimi pogodbenicami ta konvencija pogodbenicam ne preprečuje sklenitve takšnih konvencij.

2. Vendar pogodbenica ne sme prevzeti obveznosti do tretje države, da ne bo priznala sodne odločbe, izdane v drugi državi, ki jo veže ta konvencija, zaradi tega, ker je sodišče svojo pristojnost utemeljilo na prisotnosti premoženja toženca v tej državi ali zasegu premoženja v tej državi s strani tožnika:

(a) če je bila tožba vložena zaradi uveljavljanja ali razglasitve lastninskih ali posestnih pravic na tem premoženju, mora najti pooblastilo, da z njo razpolaga, ali izhaja iz druge zadeve v povezavi s tem premoženjem, ali

(b) če premoženje predstavlja jamstvo za dolg, ki je predmet tožbe.

NASLOV VIII

KONČNE DOLOČBE

Člen 69

1. Ta konvencija je na voljo za podpis Evropski skupnosti, Danski in državam, ki so v času začetka podpisovanja članice Evropskega združenja za prosto trgovino.

2. Konvencijo ratificirajo podpisnice. Listine o ratifikaciji se deponirajo pri Švicarskem zveznem svetu, ki je depozitar za namene te konvencije.

3. V času ratifikacije lahko pogodbenice predložijo izjave v skladu s členom I, II in III Protokola 1.

4. Konvencija začne veljati prvi dan šestega meseca po dnevu, ko Evropska skupnost in članica Evropskega združenja za prosto trgovino deponirata svoji listini o ratifikaciji.

5. Konvencija začne veljati v razmerju do vsake druge pogodbenice na prvi dan tretjega meseca po deponiranju njene listine o ratifikaciji.

6. Brez poseganja v člen 3(3) Protokola 2 ta konvencija od datuma začetka svoje veljavnosti v skladu z odstavkom 4 in 5 zgoraj nadomesti Konvencijo o pristojnosti in izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah, sestavljeno v Luganu 16. septembra 1988. Vsako sklicevanje na Lugansko konvencijo iz leta 1988 v drugih instrumentih se razume kot sklicevanje na to konvencijo.

7. Ta konvencija glede razmerij med državami članicami Evropske skupnosti in neevropskimi ozemlji iz člena 70(1)(b) od datuma začetka veljavnosti te konvencije za ta ozemlja v skladu s členom 73(2) nadomesti Konvencijo o pristojnosti in izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah, podpisano v Bruslju dne 27. septembra 1968, ter Protokol o razlagi te konvencije s strani Sodišča Evropskih skupnosti, ki je bil podpisan v Luxembourgu dne 3. junija 1971, kakor sta bila spremenjena s konvencijami o pristopu k navedeni konvenciji in navedenemu protokolu s strani držav, ki so pristopile k Evropskim skupnostim.

Člen 70

1. Po začetku veljavnosti te konvencije bodo k njej lahko pristopile:

(a) države, ki po tem, ko je ta konvencija na voljo za podpis, postanejo članice Evropskega združenja za prosto trgovino, v skladu s pogoji iz člena 71;

(b) države članice Evropske skupnosti v imenu nekaterih neevropskih ozemelj, ki so del ozemlja te države članice ali je ta država članica odgovorna za njihove zunanje odnose, pod pogoji iz člena 71;

(c) katera koli druga država, pod pogoji iz člena 72.

2. Države iz odstavka 1, ki želijo postati pogodbenice te konvencije, svojo zahtevo naslovijo na depozitarja. Zahtevi vključno z informacijami iz člena 71 in 72 je priložen prevod v angleščino in francoščino.

Člen 71

1. Vsaka država iz člena 70(1)(a) in (b), ki želi postati pogodbenica te konvencije:

(a) sporoči informacije, potrebne za uporabo te konvencije;

(b) lahko predloži izjave v skladu s členi I in III Protokola 1.

2. Depozitar posreduje vse informacije, ki jih prejme na podlagi odstavka 1, drugim pogodbenicam pred deponiranjem listine o pristopu s strani zadevne države.

Člen 72

1. Vsaka država iz člena 70(1)(c), ki želi postati pogodbenica te konvencije:

(a) sporoči informacije, potrebne za uporabo te konvencije;

(b) lahko predloži izjave v skladu s členi I in III Protokola 1; ter

(c) zagotovi depozitarju zlasti informacije o:

(1) svojem pravosodnem sistemu, vključno z informacijami o imenovanju in neodvisnosti sodnikov;

(2) svojem notranjem pravu o civilnem postopku in izvrševanju sodnih odločb; ter

(3) svojem mednarodnem zasebnem pravu v povezavi s civilnim postopkom.

2. Depozitar posreduje vse informacije, ki jih prejme na podlagi odstavka 1, drugim pogodbenicam pred vabilom zadevni državi, naj pristopi v skladu z odstavkom 3 tega člena.

3. Brez poseganja v odstavek 4 depozitar povabi zadevno državo k pristopu samo, če je prejel soglasno privolitev pogodbenic. Pogodbenice si prizadevajo izraziti svoje soglasje najpozneje v enem letu po povabilu depozitarja.

4. Konvencija začne veljati samo v razmerju med državo pristopnico in pogodbenicami, ki niso izrazile pripomb k pristopu pred prvim dnevom tretjega meseca po deponiranju listine o pristopu.

Člen 73

1. Listine o pristopu se deponirajo pri depozitarju.

2. Glede države pristopnice iz člena 70 Konvencija začne veljati prvi dan tretjega meseca po deponiranju listine o pristopu. Od tega trenutka se država pristopnica šteje za pogodbenico Konvencije.

3. Vsaka pogodbenica lahko predloži depozitarju besedilo te konvencije v jeziku ali jezikih zadevne pogodbenice, ki je verodostojno, če se s tem strinjajo pogodbenice v skladu s členom 4 Protokola 2.

Člen 74

1. Ta konvencija je sklenjena za nedoločen čas.

2. Vsaka pogodbenica lahko kadarkoli odpove Konvencijo z uradnim obvestilom, naslovljenim na depozitarja.

3. Odpoved začne veljati konec koledarskega leta po poteku šestmesečnega obdobja od dneva, ko depozitar prejme uradno obvestilo o odpovedi.

Člen 75

Tej konvenciji je priloženo:

- Protokol 1 o nekaterih vprašanjih pristojnosti, postopka in izvrševanja;

- Protokol 2 o enotni razlagi te konvencije in o Stalnem odboru;

- Protokol 3 o uporabi člena 67 te konvencije;

- Priloge I do IV in Priloga VII z informacijami, povezanimi z uporabo te konvencije;

- Prilogi V in VI, ki vsebujeta potrdila iz členov 54, 58 in 57 te konvencije;

- Priloga VIII, ki vsebuje verodostojne jezike iz člena 79 te konvencije; ter

- Priloga IX o uporabi člena II Protokola 1.

Ti protokoli in priloge so sestavni deli te konvencije.

Člen 76

Brez poseganja v člen 77 lahko vsaka pogodbenica zahteva revizijo te konvencije. V ta namen depozitar skliče Stalni odbor, kot je določeno v členu 4 Protokola 2.

Člen 77

1. Pogodbenice sporočijo depozitarju besedilo vseh določb zakonov, ki spreminjajo sezname iz Prilog I do IV, ter vse izbrise iz ali dodatke na seznam iz Priloge VII ter datum njihovega začetka veljavnosti. Pogodbenice podatke sporočijo v razumnem času pred začetkom veljavnosti in jim priložijo prevod v angleščino in francoščino. Depozitar ustrezno prilagodi zadevne priloge po posvetovanju s Stalnim odborom v skladu s členom 4 Protokola 2. V ta namen pogodbenice zagotovijo prevod sprememb v svoje jezike.

2. Vsako spremembo Prilog V do VI in VIII do IX k tej konvencije sprejme Stalni odbor v skladu s členom 4 Protokola 2.

Člen 78

1. Depozitar obvesti pogodbenice o:

(a) deponiranju vsake listine o ratifikaciji ali pristopu;

(b) datumih začetka veljavnosti te konvencije glede pogodbenic;

(c) vsaki izjavi, ki jo prejme na podlagi členov I do IV Protokola 1;

(d) vsakemu sporočilu na podlagi člena 74(2), člena 77(1) in odstavka 4 Protokola 3.

2. Uradnim obvestilom so priloženi prevodi v angleščino in francoščino.

Člen 79

Ta konvencija, sestavljena v enem izvirniku v jezikih iz Priloge VIII, pri čemer so vsa besedila enako verodostojna, se deponira v Švicarskih zveznih arhivih. Švicarski zvezni svet posreduje overjeno kopijo vsaki pogodbenici.

PROTOKOL 1 o nekaterih vprašanjih pristojnosti, postopka in izvrševanja

VISOKE POGODBENICE SO SE DOGOVORILE NASLEDNJE:

Člen I

1. Sodne in zunajsodne listine, sestavljene v eni državi, ki jo veže ta konvencija, ki jih je treba vročiti osebam v drugi državi, ki jo veže ta konvencija, se posredujejo v skladu s postopki, določenimi v konvencijah in sporazumih, ki se uporabljajo med temi državami.

2. Takšne listine lahko pošljejo tudi ustrezni javni uslužbenci države, v kateri je bila listina sestavljena, neposredno ustreznim javnim uslužbencem države, v kateri se nahaja naslovnik, razen če temu nasprotuje pogodbenica, na ozemlju katere je treba opraviti vročitev, z izjavo depozitarju. V tem primeru uslužbenec države izvora pošlje kopijo listine uslužbencu zaprošene države, ki je pristojen za njeno posredovanje naslovniku. Listina se posreduje na način, opredeljen v pravu zaprošene države. Posredovanje se zabeleži s potrdilom, ki se ga neposredno pošlje uslužbencu države izvora.

3. Države članice Evropske skupnosti, ki jih veže Uredba Sveta (ES) št. 1348/2000 z dne 29. maja 2000 ali Sporazum med Evropsko skupnostjo in Kraljevino Dansko o vročanju sodnih in zunajsodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah, podpisan v Bruslju dne 19. oktobra 2005, v svojih medsebojnih razmerjih uporabijo to uredbo in ta sporazum.

Člen II

1. Pristojnosti iz člena 6(2) in 11 v tožbah glede garancij ali v drugih intervencijskih tožbah ni mogoče v celoti uporabiti v državah, ki jih veže ta konvencija, iz Priloge IX. Vsaka oseba s stalnim prebivališčem v drugi državi, ki jo veže ta konvencija, je lahko pozvana pred sodišča teh držav na podlagi pravil iz Priloge IX.

2. V času ratifikacije lahko Evropska skupnost izjavi, da se postopki iz člena 6(2) in člena 11 ne morejo uporabiti v nekaterih drugih državah članicah, in zagotovi informacije o pravilih, ki se uporabljajo.

3. Sodne odločbe, izdane v drugih državah, ki jih veže na konvencija, na podlagi člena 6(2) ali člena 11, se priznajo in izvršijo v državah iz odstavkov 1 in 2 v skladu z naslovom III. Vsi učinki, ki jih sodne odločbe, izdane v teh državah, lahko imajo na tretje stranke z uporabo določb odstavka 1 in 2, se prav tako priznajo v drugih državah, ki jih veže ta konvencija.

Člen III

1. Švica si pridržuje pravico, da ob ratifikaciji izjavi, da ne bo uporabljala naslednjega dela določbe v členu 34(2):

„razen če toženec ni začel postopka za izpodbijanje sodne odločbe, čeprav je imel to možnost“.

Če Švica poda takšno izjavo, druge pogodbenice uporabijo enak pridržek glede sodnih odločb, ki jih izdajo sodišča Švice.

2. Pogodbenice si lahko glede sodnih odločb, izdanih v državi pristopnici iz člena 70(1)(c), z izjavo pridržijo:

(a) pravico iz odstavka 1 in

(b) pravico organa iz člena 39, ne glede na določbe člena 41, da po uradni dolžnosti prouči, ali je podana katera koli podlaga za zavrnitev priznanja in izvršitve sodne odločbe.

3. Če je pogodbenica izrazila takšen pridržek do države pristopnice, kot je določeno v odstavku 2, si lahko ta država pristopnica z izjavo pridrži isto pravico glede sodnih odločb, ki jih izdajo sodišča te pogodbenice.

4. Izjave so veljavne pet let in se jih ob koncu tega obdobja lahko obnovi, razen za pridržke iz odstavka 1. Pogodbenica sporoči obnovo izjave iz odstavka 2 najpozneje šest mesecev pred iztekom tega obdobja. Država pristopnica lahko obnovi svojo izjavo, podano v skladu z odstavkom 3, samo po obnovi zadevne izjave v skladu z odstavkom 2.

Člen IV

Izjave iz tega protokola se lahko kadarkoli umaknejo z uradnim obvestilom, naslovljenim na depozitarja. Uradnemu obvestilu je priložen prevod v angleščino in francoščino. Pogodbenice zagotovijo prevode v svoje jezike. Vsak umik začne veljati prvi dan tretjega meseca po uradnem obvestilu.

PROTOKOL 2 o enotni razlagi Konvencije in o Stalnem odboru

PREAMBULA

VISOKE POGODBENICE SO SE

OB UPOŠTEVANJU člena 75 te konvencije,

OB UPOŠTEVANJU bistvene povezave med to konvencijo, Lugansko konvencijo iz leta 1988 in instrumenti iz člena 64(1) te konvencije,

OB UPOŠTEVANJU, da je Sodišče Evropskih skupnosti pristojno za sojenje o razlagi določb instrumentov iz člena 64(1) te konvencije,

OB UPOŠTEVANJU, da ta konvencija postane del pravil Skupnosti in da je zato Sodišče Evropskih skupnosti pristojno za sojenje o razlagi določb te konvencije glede uporabe s strani sodišč držav članic Evropske skupnosti,

OB POZNAVANJU sodb Sodišča Evropskih skupnosti o razlagi instrumentov iz člena 64(1) te konvencije v obdobju do podpisa te konvencije ter sodb sodišč pogodbenic Luganske konvencije iz leta 1988 o le-ti konvenciji v obdobju do podpisa te konvencije,

OB UPOŠTEVANJU, da je vzporedna revizija tako Luganske konvencije iz leta 1988 kot Bruseljske konvencije, ki je privedla do sklenitve revidiranega besedila za te konvencije, v veliki meri temeljila na zgoraj omenjenih sodbah o Bruseljski konvenciji iz leta 1968 ter Luganski konvenciji iz leta 1988,

OB UPOŠTEVANJU, da je bilo revidirano besedilo Bruseljske konvencije po začetku veljavnosti Amsterdamske pogodbe vključeno v Uredbo (ES) št. 44/2001,

OB UPOŠTEVANJU, da je to revidirano besedilo pomenilo tudi osnovo za besedilo te konvencije,

V ŽELJI, da v popolni obrambi neodvisnosti sodišč preprečijo različne razlage in dosežejo čim bolj enotno razlago določb te konvencije ter Uredbe (ES) št. 44/2001, ki so v veliki meri povzete v tej konvenciji, in drugih instrumentov iz člena 64(1) te konvencije,

DOGOVORILE O NASLEDNJEM:

Člen 1

1. Vsako sodišče, ki uporablja in razlaga to konvencijo, upošteva načela, določena z vsako ustrezno odločbo o zadevni določbi(-ah) ali vsaki podobni določbi(-ah) Luganske konvencije iz leta 1988, ter instrumente iz člena 64(1) te konvencije, ki jih izdajo sodišča držav, ki jih veže ta konvencija, ter Sodišče Evropskih skupnosti.

2. Za sodišča držav članic Evropske skupnosti se obveznost iz odstavka 1 uporablja brez poseganja v njihove obveznosti glede Sodišča Evropskih skupnosti, ki izhajajo iz Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti ali Sporazuma med Evropsko skupnostjo in Kraljevino Dansko o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah, podpisanega v Bruslju dne 19. oktobra 2005.

Člen 2

Vsaka država, ki jo veže ta konvencija in ni država članica Evropske skupnosti, ima pravico predložiti vloge ali pisna stališča v skladu s členom 23 Protokola o statutu Sodišča Evropskih skupnosti, kadar sodišče države članice Evropske skupnosti zaprosi Sodišče za predhodno odločanje o vprašanju razlage te konvencije ali instrumenta iz člena 64(1) te konvencije.

Člen 3

1. Komisija Evropskih skupnosti vzpostavi sistem izmenjave informacij o ustreznih sodnih odločbah, izdanih na podlagi te konvencije, ter o ustreznih sodnih odločbah na podlagi Luganske konvencije iz leta 1988 in instrumentov iz člena 64(1) te konvencije. Ta sistem je na voljo javnosti in vsebuje sodne odločbe, ki jih izdajo sodišča zadnje stopnje in Sodišče Evropskih skupnosti, ter sodne odločbe posebnega pomena, ki so postale pravnomočne in so bile izrečene na podlagi te konvencije, Luganske konvencije iz leta 1988 in instrumentov iz člena 64(1) te konvencije. Sodne odločbe se klasificira in opremi z izvlečki.

Sistem vključuje posredovanje sodnih odločb, kot so omenjene zgoraj, ki jih izdajo sodišče teh držav, od pristojnih organov držav, ki jih veže ta konvencija, do Komisije.

2. Izbiro zadev posebnega interesa za pravilno delovanje Konvencije bo opravil sodni tajnik Sodišča Evropskih skupnosti, ki predstavi izbrano sodno prakso na srečanju strokovnjakov v skladu s členom 5 tega protokola.

3. Do vzpostavitve sistema v skladu z odstavkom 1 s strani Evropskih skupnosti Sodišče Evropskih skupnosti ohrani sistem za izmenjavo informacij, ustanovljen s Protokolom 2 Luganske konvencije iz leta 1988 za sodne odločbe, izdane na podlagi te konvencije in Luganske konvencije iz leta 1988.

Člen 4

1. Ustanovi se Stalni odbor, sestavljen iz predstavnikov pogodbenic.

2. Na zahtevo pogodbenice depozitar konvencije skliče srečanje odbora zaradi:

- posvetovanja o razmerju med Konvencijo in drugimi mednarodnimi instrumenti;

- posvetovanja o uporabi člena 67, vključno z nameravanimi pristopi k instrumentom na posebnih pravnih področjih v skladu s členom 67(1) in predlagano zakonodajo v skladu s Protokolom 3;

- premisleka o pristopu novih držav. Zlasti lahko Odbor državam pristopnicam iz člena 70(1)(c) zastavi vprašanja o njihovem pravosodnem sistemu in izvajanju Konvencije. Odbor lahko tudi prouči morebitne prilagoditve Konvencije, potrebne za njeno uporabo v državah pristopnicah;

- sprejetja novih verodostojnih jezikovnih različic na podlagi člena 73(3) te konvencije in potrebnih sprememb Priloge VIII;

- posvetovanja o reviziji Konvencije na podlagi člena 76;

- posvetovanja o spremembah Prilog I do IV in Priloge VII na podlagi člena 77(1);

- sprejetja sprememb Prilog V in VI na podlagi člena 77(2);

- umika pridržkov in izjav, ki jih pogodbenice podajo na podlagi Protokola 1, in potrebnih sprememb Priloge IX.

3. Odbor določi procesna pravila glede svojega delovanja in odločanja. Ta pravila določijo možnost posvetovanja in odločanja v pisnem postopku.

Člen 5

1. Depozitar lahko po potrebi skliče srečanje strokovnjakov za izmenjavo mnenj o delovanju Konvencije, zlasti o razvoju sodne prakse in nove zakonodaje, ki lahko vpliva na uporabo Konvencije.

2. Na tem srečanju so prisotni strokovnjaki pogodbenic, držav, ki jih veže ta konvencija, Sodišča Evropskih skupnosti in Evropskega združenja za prosto trgovino. Srečanja se lahko udeležijo vsi drugi strokovnjaki, za katere se zdi, da je njihova prisotnost primerna.

3. Vse težave, ki izhajajo iz delovanja Konvencije, se lahko predstavi Stalnemu odboru iz člena 4 tega protokola za nadaljnje ukrepanje.

PROTOKOL 3 o uporabi člena 67 Konvencije

VISOKE POGODBENICE SO SE DOGOVORILE NASLEDNJE:

1. Za namene Konvencije se določbe, ki na posebnem pravnem področju urejajo pristojnost ali priznanje in izvrševanje sodnih odločb in so ali bodo vključene v akte institucij Evropskih skupnosti, obravnavajo na enak način kot konvencije iz člena 67(1).

2. Če ena od pogodbenic meni, da je določba iz predlaganega akta institucij Evropskih skupnosti nezdružljiva s Konvencijo, pogodbenice takoj premislijo o spremembi Konvencije na podlagi člena 76, brez poseganja v postopek iz Protokola 2.

3. Kadar pogodbenica ali več pogodbenic skupaj vključi nekatere ali vse določbe iz aktov institucij Evropske skupnosti iz odstavka 1 v nacionalno pravo, se te določbe nacionalnega prava obravnavajo na enak način kot konvencije iz člena 67(1).

4. Pogodbenice sporočijo depozitarju besedilo določb iz odstavka 3. Takšnemu sporočilu je priložen prevod v angleščino in francoščino.

PRILOGA I

Pravila o pristojnosti iz člena 3(2) in člena 4(2) Konvencije so naslednja:

- v Belgiji: členi 5 do 14 Zakona z dne 16. julija 2004 o mednarodnem zasebnem pravu,

- v Bolgariji: člen 4(1) Zakonika o mednarodnem zasebnem pravu,

- v Češki republiki: člen 86 Akta št. 99/1963 Col., Zakonik o pravdnem postopku (*občanska sodni žad*), kakor je bil spremenjen,

- na Danskem: člen 246(2) in (3) Akta o sodnem varstvu (*Lov cm rettens pleje*),

- v Nemčiji: člen 23 Zakona o pravdnem postopku (*Zivilprozessordnung*),

- v Estoniji: člen 86 Zakona o pravdnem postopku (*tsiviilkohtumenetluse seadustik*),

- v Grčiji: člen 40 Zakona o pravdnem postopku (*Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας*),

- v Franciji: člena 14 in 15 Civilnega zakonika (*Code civil*),

- na Islandiji: člen 32(4) Akta o pravdnem postopku (*Lög um medferd einkamala nr. 91/1991*),

- na Irskem: pravila, ki omogočajo, da pristojnost temelji na vročitvi listine o začetku postopka tožencu v času njegove začasne prisotnosti na Irskem,

- v Italiji: člena 3 in 4 Zakona 218 z dne 31. maja 1995,

- na Cipru: oddelek 21(2) Zakona o sodiščih št. 14 iz leta 1960, kakor je bil spremenjen,

- v Latviji: oddelek 27 in odstavki 3, 5, 6 in 9 oddelka 28 Zakona o pravdnem postopku (*Civilprocesa likums*),

- v Litvi: člen 31 Zakona o pravdnem postopku (*Civilinio proceso kodeksas*),

- v Luksemburgu: člena 14 in 15 Civilnega zakonika (*Code civil*),

- na Madžarskem: člen 57 Zakonskega odloka št. 13 iz leta 1979 o mednarodnem zasebnem pravu (*a nemzetközi magánjogról szóló 1979. évi 13. törvényerejű rendelet*),

- na Malti: členi 742, 743 in 744 Zakonika o organizaciji in pravdnem postopku – poglavje 12 (*Kodiċi ta' Organizzazzjoni u Proċedura Ċivili - Kap. 12*) ter člen 549 Trgovinskega zakonika – poglavje 13 (*Kodiċi tal-kummerċ - Kap. 13*),

- na Norveškem: oddelek 4-3(2) drugi stavek Zakona o sporih (*tvisteloven*),

- v Avstriji: člen 99 Zakona o sodni pristojnosti (*Jurisdiktionsnorm*),

- na Poljskem: člena 1103 in 1110 Zakonika o pravdnem postopku (*Kodeks postępowania cywilnego*), v kolikor določata pristojnost na podlagi stalnega prebivališča toženca na Poljskem, dejstva, da ima toženec v posesti premoženje na Poljskem, ali njegovega

upravičenja do lastninskih pravic na Poljskem, dejstva, da se predmet spora nahaja na Poljskem, in dejstva, da je ena od strank poljski državljan,

- na Portugalskem: člena 65 in 65A Zakona o pravdnem postopku (*Código de Processo Civil*) in člen 11 Zakona o postopku v sporih iz delovnih razmerij (*Código de Processo de Trabalho*),

- v Romuniji: členi 148–157 Zakona št. 105/1992 o odnosih v mednarodnem zasebnem pravu,

- v Sloveniji: člen 48(2) Zakona o mednarodnem zasebnem pravu in postopku v povezavi s členom 47(2) Zakona o pravdnem postopku in člen 58 Zakona o mednarodnem zasebnem pravu in postopku v povezavi s členom 59 Zakon o pravdnem postopku,

- na Slovaškem: členi 37 do 37e Zakona št. 97/1963 o mednarodnem zasebnem pravu in Poslovnik, ki se nanaša na Zakon,

- v Švici: le for du lieu du séquestre/Gerichtsstand des Arrestortes/foro del luogo del sequestro v smislu člena 4 loi fédérale sur le droit international privé/Bundesgesetz über das internationale Privatrecht/legge federale sul diritto internazionale privato,

- na Finskem: drugi, tretji in četrti stavek prvega odstavka člena 1 poglavja 10 Zakona o sodnem postopku (*oikeudenkäymiskaari/rättegångsbalken*),

- na Švedskem: prvi stavek prvega odstavka oddelka 3 poglavja 10 Zakona o sodnem postopku (*rättegångsbalken*),

- v Združenem kraljestvu: pravila, ki omogočajo, da pristojnost temelji na:

(a) vročitvi listine o začetku postopka toženca v času njegove začasne prisotnosti v Združenem kraljestvu; ali

(b) prisotnosti premoženja toženca v Združenem kraljestvu; ali

(c) zasegu premoženja, ki se nahaja v Združenem kraljestvu, s strani tožnika.

PRILOGA II

Sodišča ali pristojni organi, pri katerih se lahko vloži zahteva iz člena 39 Konvencije, so naslednji:

- v Belgiji: „*tribunal de première instance*“ ali „*rechtbank van eerste aanleg*“, ali „*erstinstanzliches Gericht*“,

- v Bolgariji: „*Софийски градски съд“*,

- v Češki republiki: *„okresní soud“* ali „*soudní exekutor“*,

- na Danskem: „*byret“*,

- v Nemčiji:

  (a) predsednik senata „*Landgericht*“;

  (b) notar v postopku razglasitve izvršljivosti javne listine,

- v Estoniji: *„maakohus“* (okrožno sodišče),

- v Grčiji: *„Μονομελές Πρωτοδικείο“,*

- v Španiji: *„Juzgado de Primera Instancia“*,

- v Franciji:

  (a) „*greffier en chef du tribunal de grande instance*“,

  (b) „*président de la chambre départementale des notaires*“ v primeru zahteve za razglasitev izvršljivosti notarske listine,

- na Irskem: „*High Court*“,

- na Islandiji: „*heradsdomur*“,

- v Italiji: „*corte d' appello*“,

- na Cipru: *„Επαρχιακό Δικαστήριο“* ali v primeru preživninske sodbe „*Οικογενειακό Δικαστήριο“*,

- v Latviji: *„rajona (pilsētas) tiesa“*,

- v Litvi: *„Lietuvos apeliacinis teismas“*,

- v Luksemburgu: predsednik „*tribunal d'arrondissement“*,

- na Madžarskem: *„megyei bíróság székhelyén működő helyi bíróság“* in v Budimpešti „*Budai Központi Kerületi Bíróság“*,

- na Malti: *„Prim' Awla tal-Qorti Ċivili“* ali „*Qorti tal-Maġistrati ta' Għawdex fil-ġurisdizzjoni superjuri tagħha“* ali v primeru preživninske sodbe „*Reġistratur tal-Qorti“* preko „*Ministru responsabbli għall-Ġustizzja*“,

- na Nizozemskem: *„voorzieningenrechter van de rechtbank“*,

- na Norveškem: *„tingrett“*,

- v Avstriji: *„Bezirksgericht“,*

- na Poljskem: *„sąd okręgowy“,*

- na Portugalskem: *„Tribunal de Comarca“*,

- v Romuniji: *„Tribunal“*,

- v Sloveniji: okrožno sodišče,

- na Slovaškem: pritožbeno sodišče preko okrožnega sodišča, katerega odločba je predmet pritožbe,

- v Švici:

(a) glede sodnih odločb, s katerimi je naloženo plačilo denarnega zneska, „*juge de la mainlevée“ /„Rechtsöffnungsrichter“ /„giudice competente a pronunciare sul rigetto dell'opposizione“,* v okviru postopka, ki ga urejata člena 80 in 81 *loi fédérale sur la poursuite pour dettes et la faillite / Bundesgesetz über Schuldbetreibung und Konkurs / legge federale sulla esecuzione e sul fallimento.*

(b) Glede sodnih odločb, s katerimi je naložena drugačna vrsta izpolnitve kot plačilo denarnega zneska, „*juge cantonal d'exequatur“ compétent / zuständiger „kantonaler Vollstreckungsrichter“ /„giudice cantonale“ competente a pronunciare l'exequatur,*

- na Finskem: *„käräjäoikeus/ tingsrätt“,*

- na Švedskem: *„Svea hovrätt“,*

- v Združenem kraljestvu:

(a) v Angliji in Walesu „*High Court of Justice*“ ali v primeru preživninske sodbe „*Magistrate's Court*“ preko „*Secretary of State*“,

(b) na Škotskem „*Court of Session*“ ali v primeru preživninske sodbe „*Sheriff Court*“ preko „*Secretary of State*“;

(c) na Severnem Irskem „*High Court of Justice*“ ali v primeru preživninske sodbe „*Magistrate's Court*“ preko „*Secretary of State*“,

(d) na Gibraltarju „*Supreme Court of Gibraltar*“ ali v primeru preživninske sodbe „*Magistrate's Court*“ preko „*Attorney General of Gibraltar*“.

PRILOGA III

Sodišča, pri katerih je mogoče vložiti pravna sredstva iz člena 43(2) Konvencije, so naslednja:

- v Belgiji:

(a) pravno sredstvo toženca: „*tribunal de première instance*“ ali „*rechtbank van eerste aanleg*“ ali „*erstinstanzliches Gericht*“,

(b) pravno sredstvo vlagatelja zahteve: *„cour d'appel“* ali „*hof van beroep“*,

- v Bolgariji: *„Апелативен съд – София“*,

- v Češki republiki: pritožbeno sodišče preko okrožnega sodišča

- na Danskem: *„landsret“*,

- V Zvezni republiki Nemčiji: *„Oberlandesgericht“*,

- v Estoniji: *„ringkonnakohus“*,

- v Grčiji: *„Εφετείο“*,

- v Španiji: el „*Juzgado de Primera Instancia“* que dictó la resolución recurrida para ser resuelto el recurso por la Audiencia Provincial,

- v Franciji:

(a) *„cour d'appel“* o odločbah, s katerimi se zahtevi ugodi,

(b) predsedujoči sodnik „*tribunal de grande instance“* o odločbah, s katerimi se zahtevo zavrne,

- na Irskem: „*High Court*“,

- na Islandiji: *„heradsdomur“,*

- v Italiji: „*corte d' appello*“,

- na Cipru: *„Επαρχιακό Δικαστήριο“* ali v primeru preživninske sodbe „*Οικογενειακό Δικαστήριο“*,

- v Latviji: *„Apgabaltiesa“* preko „*rajona (pilsētas) tiesa“,*

- v Litvi: *„Lietuvos apeliacinis teismas“*,

- v Luksemburgu: „*Cour supérieure de Justice*“, ki zaseda kot pritožbeno sodišče za civilne zadeve,

- na Madžarskem: lokalno sodišče, ki se nahaja na sedežu okrožnega sodišča (v Budimpešti Osrednje okrožno sodišče Budima); o pravnem sredstvu razsodi okrožno sodišče (v Budimpešti Glavno sodišče),

- na Malti: *„Qorti ta' l-Appell“* v skladu s postopkom za pravna sredstva, določenim v Kodiċi ta' Organizzazzjoni u Proċedura Ċivili - Kap.12, ali v primeru preživninske sodbe *„ċitazzjoni“* pred *„Prim' Awla tal-Qorti ivili jew il-Qorti tal-Maġistrati ta' Għawdex fil-ġurisdizzjoni superjuri tagħha'“*,

- na Nizozemskem:

(a) za toženca: *„arrondissementsrechtbank“*,

(b) za vlagatelja zahteve: *„gerechtshof“*,

- na Norveškem: *„lagmannsrett“,*

- v Avstriji: *„Landesgericht“ preko „Bezirksgericht“,*

- na Poljskem: *„sąd apelacyjny“* preko *„sąd okręgowy“*,

- na Portugalskem: je pristojno sodišče *„Tribunal da Relação“*. Pravna sredstva se vložijo v skladu z veljavno zakonodajo s predložitvijo zahtevka na sodišču, ki je izdalo sporno odločbo,

- v Romuniji: *„Curte de Apel“*,

- v Sloveniji: okrožno sodišče,

- na Slovaškem: *„okresný súd“*,

- v Švici: *„tribunal cantonal /Kantonsgericht / tribunale cantonale“,*

- na Finskem: *„hovioikeus / hovrätt“,*

- na Švedskem: *„Svea hovrätt“,*

- v Združenem kraljestvu:

(a) v Angliji in Walesu „*High Court of Justice*“ ali v primeru preživninske sodbe „*Magistrate's Court*“,

(b) na Škotskem „*Court of Session*“ ali v primeru preživninske sodbe „*Sheriff Court*“,

(c) na Severnem Irskem „*High Court of Justice*“ ali v primeru preživninske sodbe „*Magistrates' Court*“,

(d) na Gibraltarju „*Supreme Court of Gibraltar*“ ali v primeru preživninske sodbe „*Magistrates' Court*“.

PRILOGA IV

Pravna sredstva, ki jih je mogoče vložiti v skladu s členom 44 Konvencije, so naslednja:

- v Belgiji: Grčiji, Španiji, Franciji, Italiji, Luksemburgu in na Nizozemskem: kasacijska pritožba,

- v Bolgariji: *„обжалване пред Върховния касационен съд“*,

- v Češki republiki: *„dovolání“* in *„žaloba pro zmatečnost“*,

- na Danskem: pravno sredstvo na *„højesteret“* z dovoljenjem *„Procesbevillingsnævnet“*,

- V Zvezni republiki Nemčiji: *„Rechtsbeschwerde“*,

- v Estoniji: *„kassatsioonikaebus“*,

- na Irskem: pravno sredstvo v zvezi s pravnim vprašanjem na *„Supreme Court“*,

- na Islandiji: pravno sredstvo na *„Hæstiréttur“*,

- na Cipru: pravno sredstvo na *„Supreme Court“*,

- v Latviji: pravno sredstvo na *„Augstākās tiesas Senāts“* preko *„Apgabaltiesa“,*

- v Litvi: pravno sredstvo na *„Lietuvos Aukščiausiasis Teismas“*,

- na Madžarskem: *„felülvizsgálati kérelem“*,

- na Malti: ni nobenega nadaljnjega pravnega sredstva na nobeno drugo sodišče; v primeru preživninske sodbe *„Qorti ta' l-Appell“* v skladu s postopkom, določenim za pravno sredstvo v „kodiči ta' Organizzazzjoni u Procedura Ċivili - Kap. 12“,

- na Norveškem: pravno sredstvo na *„Hoyesteretts Ankeutvalg“* ali *„Hoyesterett“*,

- v Avstriji: *„Revisionsrekurs“*,

- na Poljskem: *„skarga kasacyjna“*,

- na Portugalskem: pravno sredstvo v zvezi s pravnim vprašanjem,

- v Romuniji: *„contestatie in anulare“* ali *„revizuire“*,

- v Sloveniji: pravno sredstvo na Vrhovno sodišče Republike Slovenije,

- na Slovaškem: *„dovolanie“*,

- v Švici: *„recours devant le Tribunal fédéral“* / „*Beschwerde beim Bundesgericht“* / „*ricorso davanti al Tribunale federale“*,

- na Finskem: pravno sredstvo na „*korkein oikeus / högsta domstolen“*,

- na Švedskem: pravno sredstvo na „*Högsta domstolen“*,

- v Združenem kraljestvu: eno samo pravno sredstvo, ki je omejeno na pravna vprašanja.

PRILOGA V

Potrdilo iz členov 54 in 58 Konvencije glede sodnih odločb in sodnih poravnav

1. Država izvora

2. Sodišče ali pristojni organ, ki je izdal potrdilo

   2.1. Naziv

   2.2. Naslov

   2.3. Telefon/telefaks/e-naslov

3. Sodišče, ki je izreklo sodno odločbo/pred katerim je bila sklenjena sodna poravnava*

   3.1. Vrsta sodišča

   3.2. Kraj sodišča

4. Sodna odločba/sodna poravnava*

   4.1. Datum

   4.2. Opravilna številka

   4.3. Stranki v sodni odločbi/sodni poravnavi*

   4.3.1. Ime(-na) tožnika(-ov)

   4.3.2. Ime(-na) toženca(-ev)

   4.3.3. Ime(-na) morebitne(-ih) druge(-ih) stranke(strank)

   4.4. Datum vročitve listine o začetku postopka, če je bila sodna odločba izdana, ne da bi se toženec spustil v postopek

   4.5. Besedilo sodne odločbe/sodne poravnave* , kakor je priloženo temu potrdilu

5. Imena strank, ki jim je bila odobrena brezplačna pravna pomoč

Sodna odločba/sodna poravnava* je izvršljiva v državi izvora (člena 38 in 58 Konvencije) zoper:

Ime:

V/Na....., dne.....

Podpis in/ali žig .....

* Neustrezno črtajte

PRILOGA VI

Potrdilo iz člena 57(4) Konvencije glede javnih listin

1. Država izvora

2. Sodišče ali pristojni organ, ki je izdal potrdilo

   2.1. Naziv

   2.2. Naslov

   2.3. Telefon/telefaks/e-naslov

3. Organ, ki je overil listino

   3.1. Organ, ki je sodeloval pri sestavi javne listine (po potrebi)

   3.1.1. Naziv in opis organa

   3.1.2. Kraj organa

   3.2. Organ, ki je registriral javno listino (po potrebi)

   3.2.1. Vrsta organa

   3.2.2. Kraj organa

4. Javna listina

   4.1. Opis listine

   4.2. Datum

   4.2.1. sestave listine

   4.2.2. registracije listine (če se razlikujeta)

   4.3. Opravilna številka

   4.4. Stranke listine

   4.4.1. Ime upnika

   4.4.2. Ime dolžnika

5. Besedilo izvršljive obveznosti, kakor je priloženo temu potrdilu.

   Javna listina je izvršljiva zoper dolžnika v državi izvora (člen 57(1) Konvencije).

   V/Na....., dne.....

Podpis in/ali žig

PRILOGA VII

Konvencije, nadomeščene na podlagi člena 65 Konvencije, so zlasti naslednje:

- Pogodba med Švicarsko konfederacijo in Španijo o vzajemnem izvrševanju sodnih odločb v civilnih ali gospodarskih zadevah, podpisana v Madridu 19. novembra 1896,

- Konvencija med Češkoslovaško republiko in Švicarsko konfederacijo o priznavanju in izvrševanju sodnih odločb z dodatnim protokolom, podpisana v Bernu 21. decembra 1926,

- Konvencija med Švicarsko konfederacijo in Nemškim rajhom o priznavanju in izvrševanju sodnih in arbitražnih odločb, podpisana v Bernu 2. novembra 1929,

- Konvencija med Dansko, Finsko, Islandijo, Norveško in Švedsko o priznanju in izvrševanju sodnih odločb, podpisana v Kopenhagnu 16. marca 1932,

- Konvencija med Švicarsko konfederacijo in Italijo o priznavanju in izvrševanju sodnih odločb, podpisana v Rimu 3. januarja 1933,

- Konvencija med Švedsko in Švicarsko konfederacijo o priznavanju in izvrševanju sodnih in arbitražnih odločb, podpisana v Stockholmu 15. januarja 1936,

- Konvencija med Švicarsko konfederacijo in Belgijo o priznavanju in izvrševanju sodnih in arbitražnih odločb, podpisana v Bernu 29. aprila 1959,

- Konvencija med Avstrijo in Švicarsko konfederacijo o priznavanju in izvrševanju sodnih odločb, podpisana v Bernu 16. decembra 1960,

- Konvencija med Norveško in Združenim kraljestvom o vzajemnem priznanju in izvrševanju sodnih odločb v civilnih zadevah, podpisana v Londonu 12. junija 1961,

- Konvencija med Norveško in Zvezno republiko Nemčijo o priznanju in izvrševanju sodnih odločb in izvršljivih listin v civilnih in gospodarskih zadevah, podpisana v Oslu 17. junija 1977,

- Konvencija med Dansko, Finsko, Islandijo, Norveško in Švedsko o priznanju in izvrševanju sodnih odločb v civilnih zadevah, podpisana v Kopenhagnu 11. oktobra 1977, in

- Konvencija med Norveško in Avstrijo o priznanju in izvrševanju sodnih odločb v civilnih zadevah, podpisana na Dunaju 21. maja 1984.

PRILOGA VIII

Jeziki iz člena 79 Konvencije so angleščina, bolgarščina, češčina, danščina, estonščina, finščina, francoščina, grščina, irščina, italijanščina, latvijščina, litovščina, madžarščina, malteščina, nemščina, nizozemščina, poljščina, portugalščina, romunščina, slovaščina, slovenščina, španščina, švedščina, islandščina in norveščina.

PRILOGA IX

Države in pravila iz člena II Protokola 1 so naslednje:

- Nemčija: členi 68, 72, 73 in 74 Zakona o pravdnem postopku (*Zivilprozeßordnung*) o obvestitvi drugega o pravdi,

- Avstrija: člen 21 Zakona o pravdnem postopku (*Zivilprozeßordnung*) o obvestitvi drugega o pravdi,

- Madžarska: členi 58 do 60 Zakona o pravdnem postopku (*Polgári perrendtartás*) o obvestitvi drugega o pravdi,

- Švica, za tiste kantone, ki v zakonu o pravdnem postopku, ki se uporablja, nimajo določene pristojnosti iz člena 6(2) in člena 11 Konvencije: ustrezne določbe o obvestitvi drugega o pravdi (*litis denuntiatio*) zakona o pravdnem postopku, ki se uporablja.

Za Dansko

Za Evropsko skupnost

Za Islandijo

Za Kraljevino Norveško

Za Švicarsko konfederacijo